

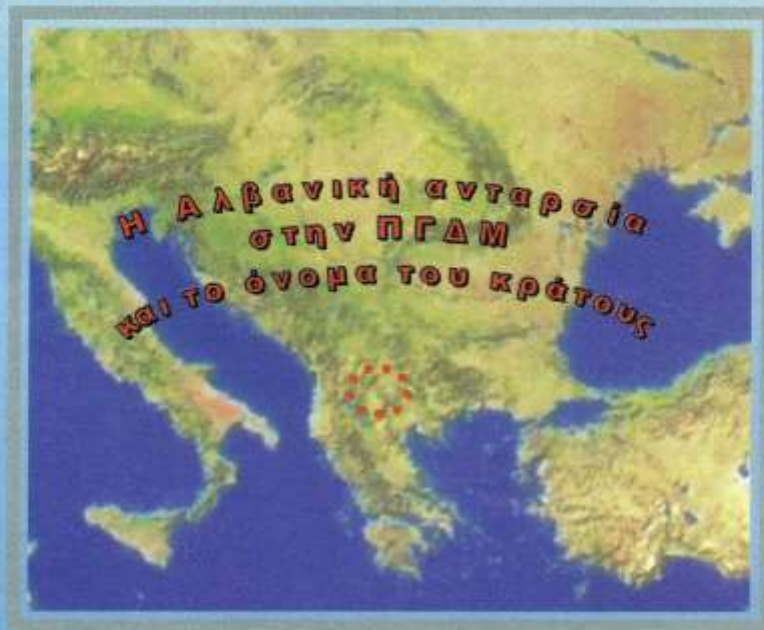
Προβληματισμοί

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΟΜΟΣ 1 ΤΕΥΧΟΣ 5 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2001 ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΤΙΜΗ ΔΡΧ1

HELLENIC INSTITUTE OF STRATEGIC STUDIES

Σινορωσική διάσκεψη κορυφής

Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση

Ευρωστρατός και Τουρκία

Προβληματισμοί του εκδότου

Η απαγωγή και παράδοση του πρώην Προέδρου της Γιουγκοσλαβίας Σλόμποταν Μιλόσεβιτς στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο Εγκλημάτων Πολέμου στη Χάγη από τη νέα Γιουγκοσλαβική ηγεσία ήταν περίπου αναμενόμενη. Πολιτικοί παράγοντες της Σερβίας το είχαν προαναγγείλει και γι' αυτό η πράξη της παράδοσης δεν αιφνιδίασε τους παρακολουθούντας τα εκεί τεκταινόμενα. Δεν θα εξετάσουμε εάν ο Μιλόσεβιτς είναι ή όχι εγκληματίας πολέμου. Εάν δεχθούμε ότι ήταν, υπάρχουν και πολλοί άλλοι όμοιοι του που διέπραξαν τα ίδια και ίσως και χειρότερα εγκλήματα, αλλά λόγω του ότι διατηρούν φιλικές σχέσεις (με το αζημίωτο βέβαια) με την υπερδύναμη και την πολιτισμένη Ευρώπη, επιβίωσαν με τιμές μάλιστα ηρώων. Δεν μπορούμε όμως να μη σχολιάσουμε τον τρόπο με τον οποίον οι ισχυροί επέβαλαν στη νέα πολιτική ηγεσία της Γ/Β την παράδοσή του. Διεμήνυαν προς πάσα κατεύθυνση ότι η βοήθεια των 1,3 δισεκατομμυρίων δολλαρίων που επρόκειτο να δοθεί για να αρχίσει η οικοδόμηση της χώρας, που οι ίδιοι κατέστρεψαν, δεν επρόκειτο να εκταμιευθεί εάν δεν παραδοθεί ο Μιλόσεβιτς και το αμερικανικό ιδεώδες εκφράσθηκε με τη φράση του Αμερικανού διπλωμάτη - εκπροσώπου στην ομάδα έγκρισης της βοήθειας προς τη νέα Γ/Β ότι «η υπογραφή στην επιταγή θα τεθεί μόνον εφόσον παραδοθεί στη Χάγη ο Μιλόσεβιτς» την ημέρα μάλιστα που έληγε το τελεσίγραφο προς την Γ/Β και συνεδρίαζε η επιτροπή. Αυτή η ενέργεια που φανερώνει την αλαζονεία της Υπερδύναμης, δεν απέβλεπε μόνο στο να εξαναγκάσει τη νέα ηγεσία της Γ/Β σε υποταγή αλλά στην ταπείνωση ενός ολοκληρωτικού λαού αφού γνωρίζουν πολύ καλά ότι ένας ταπεινωμένος λαός χάνοντας τις δυνάμεις αντίστασης δεν θα μπορέσει ποτέ να «σηκώσει κεφάλι» ενάντια στη βούληση των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων συμμάχων. Η επιβολή της πρώτης φάσης της νέας τάξης πραγμάτων ολοκληρώθηκε στα Βαλκάνια. Ο πρωθυπουργός της Σερβίας Ζόραν Τζιζίτς παραδέχθηκε ότι ένας από τους κύριους λόγους που παρέδωσε τον Μιλόσεβιτς και μαζί την αξιοπρέπεια της χώρας του ήταν η υπόσχεση ότι θα πάρει 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια ως βοήθεια.

Ο εκβιαστικός τρόπος ενέργειας των ΗΠΑ που φανερώνει την πρόθεσή των να επιβάλλουν μια νέα πρακτική στη διεθνή διπλωματία και η υπεροπτική συμπεριφορά που δεν εκφάζουν το δίκαιο και τον διεθνή νόμο, είναι εκείνα που μας φοβίζουν. Το τίμημα της εξάρτησης στη συγκεκριμένη περίπτωση καθορίσθηκε στο 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια με προοπτική βελτίωσης στο μέλλον. Δεν απελπιζόμαστε όμως γιατί έχουμε πολλές ενδείξεις που μας πείθουν ότι ο Αμερικανικός λαός δεν αποδέχεται τη λογική των «νταϊδων» που εκφράζουν οι ανθρωπιστικές επεμβάσεις. Δεν αποδέχεται τη λογική «για να σώσεις αθώους πρέπει να σκοτώσεις άλλους αθώους» που η Αμερικανική ηγεσία ασπάζεται και υλοποιεί.

Αντιστράτηγος ε.α. Γεώργιος Κοράκης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προβληματισμοί του εκδότου	2
Ενημέρωση των Ξένων	3
Σινωρωσική συνάντηση κορυφής	4
Επετειακή σήμανση	6
Αμυντική στρατηγική αναθεώρηση	9
Ευρωστρατός και Τουρκία	11
Ο νέος μεταναστευτικός νόμος και η εθνική ασφάλεια της χώρας	12
Βαλκανική αποσταθεροποίηση και κατευνασμός	16
Η Αλβανική ανταρσία στην ΠΓΔΜ και το όνομα του κράτους	17

Ιδιοκτήτης: Ελληνική Εταιρεία
Στρατηγικών Μελετών
Εκδότης Διευθυντής: Η. Καζούκας
Υπεύθυνος Σύνταξης: Γ. Κοράκης
Υπεύθυνος Τυπογρ.: Ν. Μπογδάνος
Συντακτική Ομάδα: Γ. Κοράκης, Ι. Ιωάννου,
Ε. Σκλήρης, Ε. Τέμπος
Καλλιτεχνικά:
Κ. Αργυρόπουλος
Διευθύνσεις: Γραφεία: Μαυρομιχάλη 182-
184 Τ.Κ. 114 72, Αθήνα
Τηλέφωνα: 6411675, 6411595
Fax: 6411595
E-mail: elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www.elesme.gr

FOREIGNERS' BRIEFING PAGE

By K. Argyropoulos

Editorial2 *By L. Gen. ret. G. Korakis*

The arrest of the Yugoslav President Slobodan Milosevic and the bringing of him in front of the International Court was surely expected. The message to the Yugoslavs from the part of USA was clear. You give us Milosevic, we give you 1.3 billion dollars. The extortionate way of acting from the part of the USA show their intention to impose a new practice in international diplomacy. Their arrogant behavior that lacks any sense of justice or international law, are signs we have to be afraid of. We hope that the American people does not adopt such a kind of humanitarian interventions that are based on the logic "in order to save innocent people you must kill other innocents".

The destabilization and the appeasing in the Balkans4 *By Dr Evangelos Elias-Tempos*

The recent cease fire between the FYROM's governmental forces and the albanophone guerillas is not going to last long. Albanian ethnic believe that their rebellion will end fruitfully as it happened two years ago in Kosovo. In a way they evaluate correctly as long as the international community does not consider seriously the dangers for a wider expansion of the rebellion in the whole Balkan Peninsula.

Stamping an Anniversary6 *By L. Gen. ret. G. Korakis*

There have passed 27 years since the invasion of Cyprus by the Turkish troops. The Greek people still tries to conceive what has happened that time and who is to be blamed for the devastation of this beautiful island. Is it the Greek administration of those days? Is it the complicity of the USA and Greece? Of the UK and Turkey? A combination of all of them? After 27 years no change has been noticed. The Turkish occupation still keeps on strong holding almost the half of the island. Not only that. Lately the manpower of the Turkish

troops in Cyprus increased from 36000 to 45000. Yet the quality and the number of tanks, armoured vehicles, personnel carriers, guns, multiple launchers, armed helicopters etc, has been upgraded. All this strengthening from the side of the Turks is a message addressed to the USA, Europe, Athens and Nicosia to make the Turkish intention clear, that they are not going to accept Cyprus embodied in the EU before the whole Cyprus question is solved. They are explicit that they will prevent this matching by using their power, ignoring at the same time, the UN, the EU and the rest international organisations as they already practice since 1974.

Turkey and the Euro-Army10 *By L. Gen. ret. Chr. Moustakis*

Despite the elucidation of the different missions between NATO and EU forces, Turkey, as a member of NATO, seeks for a convenient formula to interfere decisively to the works for the forming of the concept for the European Union Security. This intercalary intention from the part of Turkey is fairly suitable to the US plans to keep an indirect control of the military Euro-operational plans. In case Turkey succeeds equal participation to the table of decisions of EU on how to use the Euro-forces, then things will go unfair for Greece and accordingly for a number of States in the EU. The main question in this case is, that Turkey after being accepted as equal participant, will proceed to dispute every Greek right in the area.

The Albanian rebellion in FYROM and the name of the State12 *By M. Gen. ret. D. Kanteres*

The Foreign Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM) is already ten years old, but its life does not seem to last long. The component ethnic groups, namely the Slavs and the Albanians present fundamental and chasmal differences that keep off a homogeneous reference and substance of the state itself. The Slavs mean

(Συνέχεια στην σελ. 23)

ΣΙΝΟΡΩΣΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΟΡΥΦΗΣ

Στρατηγού ε.α. Δημητρίου Σκαρβέλη
Επιτίμου Αρχηγού ΓΕΕΘΑ

Τα γεγονότα στη Γένοβα, όπου συνεδρίασε η γνωστή ομάδα G8, τα σχετικά με το περιβάλλον θέματα για τα οποία έγινε η συνάντηση των εκπροσώπων 180 χωρών στη Βόνη, τα δρώμενα στη γειτονιά μας, στην ΠΓΔΜ και βέβαια το εσωτερικό μέτωπό μας, με τα του Συνεδρίου και άλλα, μονίμως δε με τα του Χρηματιστηρίου, άφησαν στο περιθώριο μία σημαντική ειδήση, που αφορούσε στη συνάντηση των Προέδρων Ρωσίας και Κίνας κ.κ. Πούτιν και Ζεμίν αντίστοιχα.

Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, οι δύο Πρόεδροι υπέγραψαν την 16η Ιουλίου ένα σύμφωνο «σινο-ρωσικής φιλίας», που είναι το πρώτο μετά από πενήντα χρόνια, όταν οι Στάλιν και Μάο είχαν προβεί στη σύναψη μιας σινοσοβιετικής συμμαχίας. Αλλά και πριν από δύο περίπου χρόνια είχαμε μία άλλη συνάντηση, αυτήν των ηγετών των χωρών Ρωσίας-Κίνας-Ινδίας. Ποία η σημασία αυτών των συναντήσεων ; Τι υποδηλώνουν μέσα στη διεθνή σκακιέρα από απόψεως γεωπολιτικής και γεωστρατηγικής ;

Μία απλή απάντηση θα μπορούσε να είναι, ότι η συνάντηση προέκυψε σαν αντίδραση στη συμπεριφορά και τις πρωτοβουλίες του δυτικού κόσμου, του ευρωατλαντικού, στη μεταψυχροπολεμική εποχή που διανύουμε. Κάτι σαν απάντηση στη νέα στρατηγική αντίληψη του

NATO ή και στη νέα στρατηγική των ΗΠΑ, που είναι επεμβατική, καταργούσα επιλεκτικά σύνορα και κρατική κυριαρχία, με πρόσημα τα «ανθρώπινα δικαιώματα» ή που για χάρη της ειρήνης δρομολογεί την αντιπυραυλική προστασία, σηματοδοτούσα πολύ πιθανόν μία νέα κούρσα εξοπλιστικών ανταγωνισμών.

Η συνάντηση έγινε μεταξύ χωρών, που πρέπει να παραδεχθούμε ότι έχουν ειδικό βάρος στη παγκόσμια σκηνή, λόγω διαστάσεων εδαφικών και πληθυσμιακών, λόγω γεωγραφικής θέσεως, αλλά και ισχύος και πόρων. Δεν αμφισβητούμε την πλανητική πρωτοκαθεδρία των ΗΠΑ και δεν σκεπτόμεθα κάτι σαν «αντίπαλο δέος» μέσα στην προοπτική του χρόνου, αλλά μάλλον κάτι το «εξισορροπητικόν» στην ηγεμονικού χαρακτήρα αμερικανική συμπεριφορά. Εξάλλου είναι γενικά παραδεκτόν ότι, η ειρήνη και η σταθερότητα στηρίζονται σε συντελεστές ισορροπίας δυναμικού και στρατιωτικής ισχύος μεταξύ κρατών και συμμαχιών.

Όπως γράφει ο Π. Ήφαιστος.....»...η σταθερότητα και η ειρήνη συναρτώνται με την κατανομή ισχύος και την ύπαρξη ισορροπίας δυνάμεων και συμφερόντων σε διμερές, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο» 1. Καίτοι ένας πόλεμος διαστάσεων δεν είναι ορατός, αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν εξαλειφθεί τα αίτια των πολέμων, που ήσαν οικονομικά στη βάση τους (ζωπικά συμφέροντα), με αποτέλεσμα

να είναι πολλαπλώς ευεργετική η κατάσταση ισορροπίας.

Σχετικά με τα αίτια πολέμου, κατά τον Π. Κονδύλη, το μεγάλο πρόβλημα του νέου αιώνα θα είναι....πρόβλημα κατανομής πλούτου και πόρων. «Η ειρήνη δεν μπαίνει τόσο σε κίνδυνο λόγω του τρόπου παραγωγής και επικοινωνίας, όσο λόγω των όρων και των ανισοτήτων της κατανομής» γράφει 2. Και συνεχίζει διαπιστώνοντας ότι «το μυστικό μιας παγκόσμιας αποδεκτής κατανομής των πόρων και του πλούτου δεν το έχει αποκαλύψει μέχρι σήμερα κανείς»3. Φαίνεται δε, ότι μάλλον θα παραμείνει μυστικό, διότι τα υψηλά οικονομικά και συνακόλουθα βιωτικά επίπεδα του πρώτου κόσμου, σε αντιδιαστολή με τον τρίτο, κινδυνεύουν χωρίς την ανισοκατανομή. Πολύ δε περισσότερο που επιδιώκουν να γίνουν υψηλότερα.

Ούτε ο διεθνισμός και τα ειρηνιστικά ιδεολογήματα μπορούν να υποκαταστήσουν την ευεργετική επίδραση της ισορροπίας δυναμικού στο διεθνές σύστημα (δ.σ.) αφού αυτό λειτουργεί κατά βάση ως διεθνής κοινωνία κυρίαρχων κρατών, έκαστον με τους στόχους του και τα ιδιαίτερα συμφέροντά του. Οι ομαδοποιήσεις κρατών κατόπιν συμφωνιών ή συμμαχιών δεν μεταβάλλουν την κατάσταση. Η δομή αυτή του δ.σ. και ο τρόπος λειτουργίας του, είναι απίθανο να αλλάξουν, αφού τίποτε δεν προοιωνίζεται την έλευση του παγκόσμιου κράτους ή της

παγκόσμιας κυριαρχίας του ισχυρότερου, εκτός αν ο διεθνισμός θα μπορούσε να λειτουργήσει άνευ αρχής και εξουσίας.

Ακόμα και η παγκοσμιοποίηση, που δήθεν θα εξαλείψει τα σύνορα και τις αντιθέσεις, θα εξασθενήσει ή και καταργήσει τις αιτίες των συγκρούσεων, λόγω της παγκοσμιοποιημένης διαπλοκής της οικονομίας, ως της κυρίας διάστασής της, δεν φαίνεται να δίνει λύση στο προαναφερθέν θέμα της ανισοκατανομής, ενώ πολλοί πιστεύουν ότι μάλλον θα το οξύνει. Η συναφής ιδέα, ότι.....το εμπόριο θα υποκαταστήσει τον πόλεμο, δεν είναι καθόλου ρεαλιστική, αφού το εμπόριο κατά βάση λειτουργεί ανταγωνιστικά, για να μη επικαλεσθούμε και το γεγονός ότι αντικείμενό του είναι και το πάσης φύσεως πολεμικό υλικό, που μόνο σκοπούς ειρήνης δεν υπηρετεί. Αλλά το εμπόριο στηρίζεται στην παραγωγή και αυτή στην εκμετάλλευση φυσικών πόρων και στρατηγικών υλικών, η οποία υπηρετείται όχι από ανθρωπιστικές πολιτικές, αλλά τέτοιες συμφερόντων, κρατικών συμφερόντων.

Αναφερόμενοι στα αίτια των πολέμων, δεν πρέπει να παραλείψουμε την πολιτισμική διάστασή των, ιδιαίτερα μάλιστα που ο πολύς κ. Χάντγκκτον προέβλεψε

την «σύγκρουση των πολιτισμών» ως το μείζον γεγονός στο μέλλον. Όμως πολέμους «πολιτισμικούς» δεν είχαμε στο παρελθόν και δεν θα πρέπει να συγχέουμε το γεγονός ότι κατά καιρούς στοιχείο ή στοιχεία πολιτισμικά τέθηκαν στην υπηρεσία των πολιτικών στόχων των πολέμων, όπως π.χ. η θρησκεία (θρησκευτικός φανατισμός). Οι πόλεμοι δεν είχαν πολιτισμικά αίτια, παρά τις υπάρχουσες έντονες πολιτι-

κές ιδιαιτερότητες και γιατί όχι και αντιθέσεις και δεν φαίνεται ότι θα έχουν και στο μέλλον. Με άλλα λόγια οι πολιτισμοί δεν κάνουν πολέμους μεταξύ των, τουναντίον η πολιτισμική επικοινωνία - που σήμερα παρουσιάζεται συνεχώς αυξανόμενη - συμβάλλει θετικά στην υπόθεση της ειρήνης. Πως άλλωστε να γίνουν τέτοιοι πόλεμοι, αφού δεν έχουν εντοπισθεί....ζωτικά συμπερόντα πολιτισμικής φύσεως,

Και ερχόμεθα στη γεωπολιτική συνιστώσα της σινο-ρωσικής προσέγγισης, για την οποία πρέπει κανείς να ανατρέξει στις ιδέες του Μακίντερ περι Ευρασίας, ως της καρδιάς της γης. Οι ιδέες αυτές είχαν και έχουν την αξία τους, μόνο που σήμερα το παιγνίδι είναι πλανητικό και όχι ευρωκεντρικό, όπως στην εποχή του Μακίντερ. Έτσι, η σινο-ρωσική προσέγγιση μας οδηγεί σε μία νέα Ευρα-

σία, εξαιρετικά μεγάλων διαστάσεων και ιδιαίτερας υπολογίσιμης από τους γεωπολιτικούς και γεωστρατηγιστές. Μία τέτοια κίνηση (σινο-ρωσική) δεν μπορεί παρά να επηρεάσει τα δρώμενα στη διεθνή σκακιέρα, υπό τον όρο να μη μείνει ένα απλό ευχολόγιο. Τον επηρεασμό δε αυτόν τον εννοούμε εξισορροποητικό και ανασταλτικό της ανεξέλεγκτης συμπεριφοράς κάποιου ή κάποιων στη διεθνή σκηνή.

Με αυτές τις σκέψεις θα κλείσουμε το σημείωμα αυτό. Στα διεθνή πράγματα η ύπαρξη ενός και μόνο «πόλου ισχύος» θα μπορούσε να λειτουργήσει θετικά για τον πλανήτη μας, μόνο αν επικρατούσε των συμφερόντων η ανθρωπινή αρετή. Αξίζει βέβαια μια τέτοια ελπίδα, όμως είναι πασιφανώς ουτοπική. Για την ώρα οι δύο ή περισσότεροι πόλοι, έστω και χωρίς αρετή, θα λειτουργήσουν επωφελέστερα για τα παγκόσμια πράγματα.

Σημείωση : Το άρθρο γράφθηκε την 20-7-2001

1. Περιοδικόν «ΕΜΦΑΣΗ», τεύχος 7, σελ. 112.

2. «Από τον 20ό στον 21ο Αιώνα», εκδόσεις «ΘΕΜΕΛΙΟ», σελ. 71

3. «Από τον 20ό στον 21ο Αιώνα», εκδόσεις «ΘΕΜΕΛΙΟ», σελ. 71

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΣΗΜΑΝΣΗ

Αντιστρατήγου ε.α. Γεωργίου Κοράκη

Εχουν περάσει 27 ολόκληρα χρόνια από τον Ιούλιο του 1974. Κάθε χρόνο ανασκοπούμε, με την ευκαιρία των μαύρων επετείων, τα γεγονότα εκείνης της περιόδου με επετειακά μηνύματα, με επίκαιρα προγράμματα τηλεοπτικών εκπομπών, με δηλώσεις προσεκτικές και καλοζυγισμένες ξένων παραγόντων που κινήθηκαν στο τρίγωνο Αθήνα - Λευκωσία - Άγκυρα, με αναφορές παραγόντων που συμμετείχαν στη διαμόρφωση εκείνης της κατάστασης, που φωτίζουν τις γνωστές και μισές αλήθειες ενώ μεγαλώ-

νουν τις σκιές για τις άλλες μισές. Ενδοσκοπούμε ψηλαφώντας τους ρόλους των υπαίτιων εκείνης της καταστροφής χωρίς όμως να μπορούμε να δώσουμε ξεκάθαρες απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα γιατί οι υπεύθυνοι σιωπούν και για λόγους «Εθνικού συμφέροντος», έτσι προσπαθούν να μας πείσουν, ο φάκελος «ΚΥΠΡΙΑΚΟ» παραμένει κλειστός.

Εκείνα που προσέδωσαν ιδιαίτερο τόνο στη φετινή επετειακή υπόμνηση της βάρβαρης επιδρομής του Αττίλα δεν είναι μόνο ότι συμπληρώθηκαν ήδη 27 ολόκληρα χρόνια αλλά κάποια άλλα γεγονότα

που βοηθούν στην ανίχνευση της αλήθειας. Θα αναφερθώ πολύ συνοπτικά σε τρεις τέτοιες περιπτώσεις:

Παρά τις μέχρι σήμερα έρευνες για τα γεγονότα του 1974, υπάρχουν αναμφισβήτητα πολλά κενά τα οποία θα διαφωτιστούν όταν το κεντρικό πρόσωπο της τραγωδίας εκείνης, Δημήτριος Ιωαννίδης, αποφασίσει να μιλήσει. Είναι ο μόνος που μπορεί να μας αποκαλύψει εάν αυτά που έγιναν στην Κύπρο αποτελούν συνειδητή προδοσία ή ήταν το αποτέλεσμα ανθρωπίνης, εκ μέρους του, βλακειάς. Ενώ έχει εδραιωθεί η πεποίθηση ότι αυτός έχει αποφασίσει να πάρει μαζί του τα

μυστικά της τραγωδίας, εφέτος, για πρώτη φορά, στα πλαίσια επετειακής δημοσιογραφικής έρευνας μίλησαν άνθρωποι του τότε στενού του περιβάλλοντος, άνθρωποι που είχαν δύναμη και εξουσιοδότηση του «ανταυτού». Μίλησαν και είπαν πολλά. Το συμπέρασμα από αυτά που είπαν, με κομψό βέβαια τρόπο, αλλά και από αυτά που άφησαν να εννοηθούν, είναι ότι οι μαρτυρίες των ενισχύουν την άποψη ότι υπήρξε προσυνηνόηση μεταξύ του Ιωαννίδη και των Η.Π.Α. και ενδεχομένως και με την Τουρκία γιατί μας απέκαλυψαν ότι όταν ο Ιωαννίδης τους ενημέρωσε για την πρόθεσή του να ανατρέψει τον Μακάριο και αυτοί τον προειδοποίησαν ότι θα αντιδράσουν οι Τούρκοι, ήταν «κατηγορηματι-

κός» λέγοντας : «Όλα έχουν αντιμετωπισθεί, δεν βγαίνουν οι Τούρκοι, αποκλείεται να βγουν οι Τούρκοι», μας απεκάλυψαν ότι όταν τον ενημέρωναν για τις πληροφορίες που είχαν για τις προετοιμασίες της απόβασης αυτός απάντησε : «Πώς έχει διαβεβαιώσεις πως δεν βγαίνουν στην Κύπρο οι Τούρκοι» χωρίς όμως να λέγει από πού είχε αυτές τις διαβεβαιώσεις και τέλος μας απεκάλυψαν ότι, όταν οι Τούρκοι είχαν αποβιβασθεί και το πληροφορήθηκε ο Ιωαννίδης, είπε : «Εγώ έσβησα».

Δεύτερη ιδιαιτερότητα είναι ότι για πρώτη φορά φέτος μίλησε δημόσια ο άνθρωπος εκείνος που έστρεψε, ευρισκόμενος σε πλάνη, το αντιαεροπορικό του πυροβόλο εναντίον της Πατρίδας του καταρρίπτοντας ένα από τα πολεμικά αεροσκάφη που σε μια πτήση αυτοκτονίας μετέφεραν τους θρυλικούς λοκατζήδες από την Κρήτη στην Κύπρο. Ο μοιραίος πυροβολητής Γιώργος Καλογήρου, που προτάθηκε από τον τότε λαχαγό του Πέτρο Χατζηαντωνίου «για την απονομή του Πολεμικού Σταυρού Γ' Τάξεως, διότι κατά τις ημερομηνίες 20, 21 και 22 Ιουλίου και 14, 15 και 16 Αυγούστου 1974, ευρισκόμενος στην Μακεδονίτσα και Φιλιάν, επέδειξε τόλμη, ευψυχία, ευσυνειδησία και αυταπάρνηση εις την εκτέλεση του καθήκοντος, καταρρίψας αριθμό εχθρικών αεροσκαφών», αποκαλύπτει τα όσα έζησε εκείνες τις δραματικές στιγμές. Η μαρτυρία του μέσα από αποκλειστική συνέντευξη που δημοσιεύθηκε στην Κυπριακή εφημερίδα «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» της 22-7-2001, είναι πολύ σημαντική (Μέρος της συνέντευξης παρατίθεται και παραδίδεται στην κρίση των αναγνωστών). Το τρίτο περιστατικό έχει σχέση με την πρόσφατη ενίσχυση της στρατιωτικής κατοχικής δύναμης που διατηρεί η Τουρκία στην Κύπρο. Σύμφωνα με πληροφορίες μας η Τουρκία πρόσφατα ενίσχυσε τη δύναμή της σε προσωπικό και μέσα. Η δύναμη αυξήθηκε από 36.000 άνδρες σε 45.000 και διατέθηκε επί πλέον κύριο πολεμικό υλικό (Αρματα Μάχης M48A5T1 και M48A5, Τεθωρακισμένα Οχή-

ματα Μεταφοράς Προσωπικού, Πυροβόλα 203 χιλ. με βεληνεκές 30-32 χιλ., Πολλαπλούς Εκτοξευτές βεληνεκούς 40 χιλιομ., Επιθετικά Ελικόπτερα «ΚΟΜΠΡΑ» κ.λ.π. Με την ενίσχυση του Αττίλα η Τουρκία στέλνει το μήνυμα στις Η.Π.Α. - Ευρώπη - Αθήνα και Λευκωσία για τις θέσεις αλλά και τις προθέσεις για το Κυπριακό. Προειδοποιεί ότι έχει τα μέσα και τη δύναμη να υλοποιήσει τις απειλές «για χωρίς όρια αντίδραση», σε περίπτωση που εισέλθει στην ΕΕ χωρίς προηγουμένως να έχει επιλυθεί το Κυπριακό. Λένε ξεκάθαρα ότι μπορούν να αγνοήσουν τον Ο.Η.Ε. - Ε.Ε και τους άλλους διεθνείς παράγοντες όπως συνέβη και το 1974. Δεν παραγνωρίζουμε τις διεθνείς συγκυρίες και τα συμπερόντα των ισχυρών και το ότι πράγματι δίνουμε έναν άριστο αγώνα, οφείλουμε όμως να τον δίνουμε με εθνική αξιοπρέπεια και ελληνική ευγένεια, αντί να ασχολούμαστε με την προβολή από τις τηλεοπτικές οθόνες, του ζεμπέκικου που χόρεψε ο Υπουργός μας επί των Εξωτερικών υπό τα χειροκροτήματα του Ισμαήλ Τζεμ την ώρα μάλιστα που στην Κύπρο και στην Ελλάδα θάβαμε τα οστά και άλλων αγνοουμένων αγωνιστών μας που αναγνωρίστηκαν με την μέθοδο DNA. Τα ζεμπέκικα, οι αδελφοποιήσεις, οι συνεστιάσεις, οι ξενοκίνητες επαναπροσεγγίσεις, οι αναθεωρήσεις του κειμένου των διδακτικών βιβλίων της Ιστορίας μας, οι πρωτοβουλίες για εμπορικές συνεργασίες δεν θα έχουν κανένα αποτέλεσμα όσο χρόνο η Τουρκία δεν σέβεται τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, απεναντίας μας οδηγούν στην παγίωση των τετελεσμένων της εισβολής, της έμμεσης αναγνώρισης των απαιτήσεων της Τουρκίας στη Θράκη και το Αιγαίο. Γάμος με ένα πρόσωπο δεν γίνεται.

Τέλος διερωτώμεθα, πώς μπορεί μια χώρα να κατηγορείται ως η κατοχική δύναμη από εκείνον που θέλει ή ανέχεται να χαριεντίζεται και να συνεργάζεται μαζί του ενώ αυτός συνεχίζει να τον απειλεί ;

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗΣ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ» ΤΗΣ 22-7-2001

* Υπήρχαν φήμες για εισβολή ;

Κάτι ακουγόταν στον αέρα για εισβολή και βλέπαμε ανήσυχους τους διοικητές μας. Εγώ κατέβηκα στη μονάδα μου γύρω στις επτά το απόγευμα. Υπήρξαν εφεδρείες και από πολίτες.

* Πώς πέρασε το βράδυ της Παρασκευής ;

Είχαμε φάλαγγα στο γήπεδο τα αντιαεροπορικά και κοιμηθήκαμε έξω.

* Γιατί ;

Διότι ήμασταν σε επιφυλακή.

* Πώς περιμένει ένας στρατιώτης τον πόλεμο ; Καταλαβαίνετε τι γνώ- ταν ;

Τέτοιες στιγμές δεν καταλαβαίνεις τίποτε. Ζεις σαν το ρομπότι και κάνεις ό,τι είναι δυνατό για να επιβιώσεις.

* Αισθάνεσαι ότι είσαι αντιμέτω- πος με το θάνατο ;

Δεν νιώθεις ότι είσαι αντιμέτωπος με το θάνατο, λειτουργεί το ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Μην ξεχνάς ότι ήμουν 19 χρόνων.

* Σάββατο 20 Ιουλίου. Τι ώρα μάθατε για την εισβολή ;

Όταν μας κτύπησε η τουρκική αεροπορία μέσα στη μονάδα.

* Η εισβολή έγινε στην Κερύνεια γύρω στις πέντε το πρωί και κανείς δεν σας είπε τίποτε ;

Τι σας είπα πιο πριν για προδοσία. Μας κτύπησαν τα τουρκικά αεροπλάνα η ώρα 7.30 μέσα στη μονάδα, με όλα τα αντιαεροπορικά μέσα. Μας βρήκαν έτοιμους να βγούμε έξω. Μπορούσαν να μας είχαν βγάλει έξω από το βράδυ. Είχαμε ένα λοχία νεκρό, κόπηκε το χέρι του υποδιοικητή, είχαμε ένα-δυο άλλους τραυματίες, κτύπησαν τα αυτοκίνητα στην πύλη. Βγήκαμε έξω, πήγαμε στο χώρο διασποράς στο φυτώριο της Αθαλάσσης, μέσα στο δάσος. Η αεροπορία συνέχιζε να κτυπά τις μονάδες. Ο λοχαγός μου είπε να πάω για υπε-

ράσπιση της 185-84B, στη Μακεδονίτισσα. Στις 11 το μεσημέρι έπιασα το πυροβόλο με τους πέντε στρατιώτες και πήγαμε στη μακεδονίτισσα. Κοντά στην εκκλησία των Αγίων Πάντων βρήκα τον αξιωματικό και μου είπε να στήσω το πυροβόλο μου. Ήταν ησυχία. Το βράδυ μου είπαν ν' αλλάξουμε θέσεις, να πάω κάπου πιο ψηλά, διότι η μονάδα θα πήγανε πιο πίσω. Εγώ βγήκα πίσω από τον «Μον Παρνάς», πάνω στο ύψωμα πίσω από το υδραγωγείο της Έγκωμης. Μόλις νύχτωσε ήλθε ο ανθυπολοχαγός και μας είπε «απόψε να βγάλετε διπλοσκοπιά, διότι έχουμε σήμα ότι θα έλθουν τούρκικα αεροπλάνα να ριξουν ολεθρωτικές για να πιάνουν το αεροδρόμιο Λευκωσίας». Έτσι κάναμε, εγώ ήμουν 12-2 σκοπός.

*** Τι ώρα ήλθαν τα αεροπλάνα ;**

Γύρω στις δύο το πρωί άκουσα θόρυβο από αεροπλάνα, προσπάθησα να ξυπνήσω τους στρατιώτες που κοιμόνταν, έβαλα δύο στο ύψωμα πίσω και οι άλλοι επανδρώσαμε το στοιχείο. Μέχρι να το επανδρώσουμε ήδη μας ξέφυγαν το δύο πρώτα αεροπλάνα. Σκόπευσα το τρίτο, το «Νίκη 3», έριξα το πρώτο βλήμα, πέρασε περίπου 50 εκατοστά από μπροστά του, διέταξα λίγο πιο ψηλά και δεξιά, πάτησα το ποδοπέδηκτρο και το βλήμα πήγε στο κέντρο του αεροπλάνου. Πετούσε γύρω στα 200 μέτρα ύψος για να μην το πιάνει το ραντάρ. Άναψε μεγάλη φλόγα και το αεροπλάνο έπεσε ακριβώς εκεί που είναι σήμερα ο «Τύμβος της Μακεδονίτισσας». Εμείς ξέραμε ότι ήταν τούρκικα αεροπλάνα και μάλιστα χαρήκαμε που ρίξαμε το ένα. Οι στρατιώτες χοροπηδούσαν από χαρά και πανηγύριζαν.

*** Πότε μάθατε ότι ήταν ελληνικό ;**

Μετά από μια ώρα μάθαμε ότι ήταν ελληνικό. Ακολουθούσαν άλλα δέκα έντεκα αεροπλάνα, αλλά έπαθε εμπλοκή το αντιαεροπορικό μου. Τα έβλεπα που περνούσαν από μπροστά μου και το αντιαεροπορικό δεν λειτουργούσε. Όλα τα αεροπλάνα προσγειώθηκαν. Ήλθαν 13 αεροπλάνα. Σε μια ώρα μας φώναξαν από κάτω οι στρατιώτες να σταματήσουμε να κτυπούμε γιατί ήταν ελληνικά. Μόλις ακούσαμε ότι ήταν ελληνικά κλαίγαμε όλοι.

*** Πώς νιώθετε όταν περνάτε από**

την περιοχή εκεί ;

Μπορεί να περάσω πέντε και έξι φορές τη βδομάδα από τον τόπο εκεί. Το τι νιώθω δεν περιγράφεται, φαίνεται ήταν το γραφτό μου. Ο «Τύμβος της Μακεδονίτισσας» έγινε επειδή έριξα εγώ το αεροπλάνο. Πάω κάθε χρόνο τέτοιες μέρες. Έζησε ένας μόνο στρατιώτης, ο Ζαφειρίου.

*** Γνωριστήκατε ;**

Ναι, τον γνώρισα, με αγκάλιασε, καθήσαμε και με ρώτησε τι έγινε.

*** Εκείνος σώθηκε ;**

Έσπρωξε την πόρτα και βγήκε έξω από το αεροπλάνο. Είναι παράλυτος.

*** Δεν τα βάλατε με εκείνους που δεν σας ενημέρωσαν ότι τα αεροπλάνα ήταν ελληνικά ;**

Ήμουν απόσπαση, αλλά κανείς δεν ήλθε να μου πει γιατί το έριξα.

*** Τρεις τα ξημερώματα μάθατε ότι ήταν ελληνικά αεροπλάνα.**

Δεν κοιμηθήκαμε όλη νύχτα και το πρωί ο ουρανός γέμισε με τούρκικα αεροπλάνα. Το αντιαεροπορικό το πρωί λειτουργούσε κανονικά.

*** Ήταν του Θεού ;**

Ήταν της Παναγίας, είχα πάνω μου ένα φυλακτό με μια μικρή εικόνα της Παναγίας, που μου έδωσε η αδελφή μου και έγραφε πάνω «Να ζήσεις». Η Παναγία μερίμνησε να σταματήσει τη δεδομένη στιγμή. Αν δεν είχε μπλοκαριστεί δεν θα έμενε αεροπλάνο. Το πρωί είχαμε πάρα πολλά τούρκικα αεροπλάνα. Μείναμε εκεί μέχρι το βράδυ, διότι κτυπούσαν συνεχώς οι Τούρκοι το αεροδρόμιο. Το βράδυ φύγαμε για τη διοίκηση πυροβολικού και μετά πήγαμε σε βουνά στο δρόμο Λάρνακας. Πριν από τη δεύτερη εισβολή μας πήραν στο Παλαίκυθρο, έμεινα ένα βράδυ και μας έφεραν πίσω στη Φιλιά.

*** Το να σε βομβαρδίζουν συνεχώς τα αεροπλάνα πώς σε κάνει να νιώθεις ;**

Όταν το συνηθίσεις δεν φοβάσαι και δεν σκέφτεσαι κανένα δικό σου στον πόλεμο. Εκείνη τη στιγμή σκέφτεσαι πώς θα ζήσεις.

*** Βρίσκεις το στόχο σου ;**

Βεβαίως, γίνεσαι πιο ψύχραιμος, παίρνεις θάρρος. Ξέρουμε ότι το αεροπλάνο προκαλεί πιο πολύ φόβο και πανικό απ' ό,τι μπορεί να υπολογίσει κανείς.

*** Οι βόμβες που ρίχνουν ;**

Οι Τούρκοι δεν έβρισκαν τους στόχους. Στη Φιλιά μας κτυπούσαν εννιά αεροπλάνα, εμείς σε ακίνητο στόχο και δεν μας κτύπησαν. Στέκεσαι και τα βλέπεις. Απλώς το αεροπλάνο προκαλεί πανικό.

*** Μετά τη δεύτερη εισβολή γυρίσατε στο τάγμα ;**

Όχι. Στη δεύτερη εισβολή πάλι δεν λειτουργήσε το αντιαεροπορικό. Στη Φιλιά είχαμε σήμα η ώρα 12 το μεσημέρι ότι θα έρχονταν ελληνικά αεροπλάνα. Πράγματι, στις 12 ακριβώς, σε μεγάλο ύψος, είδαμε μαχητικά αεροπλάνα. Εγώ ήμουν ψηλά και μου άρεσε να ελέγχω. Είδα ότι ήταν τούρκικα αεροπλάνα και είπα στο λοχαγό μου ότι θα τα κτυπήσω. «Δεν θα κτυπήσεις, είναι ελληνικά», μου απάντησε. Έτσι έκανα. Τα είδα στη συνέχεια να κτυπούν προς την περιοχή αεροδρομίου - Γερολάκκου. Του ξαναείπα ότι είναι τούρκικα αεροπλάνα και πάλι επέμενε ότι ήταν ελληνικά, με ειρωνεύτηκε μάλιστα λέγοντάς μου «έμαθες να ρίχνεις τα ελληνικά αεροπλάνα»... Στο τέλος τα αεροπλάνα αυτά ήλθαν και μας κτύπησαν. Πάλι το αντιαεροπορικό μου έπαθε εμπλοκή, δεν έβαζε. Προσπάθησα να το διορθώσω, μάταια όμως. Ξημέρωνε 15 Αυγούστου, προσκίνησα την Αγία Βαρβάρα που έχει πάνω το πυροβόλο, το όπλισα και όπλισε. Ήταν πέντε το πρωί, μόλις ανέτειλε ο ήλιος. Πυροβόλησα στον αέρα. Ο λοχαγός με έστειλε σε ένα βουνό πάνω από το υδραγωγείο της Φιλιάς. Πάλι είχαμε πολλά τούρκικα αεροπλάνα. Μείναμε εκεί μέχρι που έσπασαν οι γραμμές. Μας είπαν να φύγουμε, πήγαμε σε κάτι περβόλια και καταλήξαμε στην Τεμπριά. Έμεινα δυο μέρες εκεί, μετά Άγιο Θεόδωρο Σολέας και μετά Ασίνου. Επέστρεψα στην μονάδα το Σεπτέμβριο, όταν θα έρχονταν νεοσύλλεκτοι και εγώ θα ήμουν εκπαιδευτής.

*** Πότε απολυθήκατε ;**

Απολύθηκα το 1976, έκανα 36 μήνες κανονική θητεία και ένα χρόνο μετά, το '77, με κάλεσαν έφεδρο στο πεζικό.

*** Ποια είναι για σας η έννοια της πατρίδας ;**

Η πατρίδα είναι η ζωή μου, είναι τα πάντα.....

ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

Αντιναύαρχου ε.α. Γρηγορίου Δεμέστιχα Π.Ν.
Επίτιμου Αρχηγού Στόλου

Το Νοέμβριο του 2000 κυκλοφόρησε από το Επιτελείο του ΥΕΘΑ, η ενημέρωση για την Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση προς την Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής, ενώ το Δεκέμβριο του 2000 πραγματοποιήθηκε διημερίδα του ΥΕΘΑ με το

αυτό αντικείμενο κατά την οποία μάλιστα η συντριπτική πλειοψηφία των ομιλητών ήσαν μη στρατιωτικοί. Εδώ θα θέλαμε να αναφέρουμε την άποψη ότι το συνέδριο θα πρέπει να ήταν τόσο..... επιτυχές, όσο θα ήταν επιτυχές ένα ιατρικό συνέδριο αν η πλειοψηφία των ομιλητών ήσαν δικηγόροι, μηχανικοί, στρατιωτικοί !!

Η εκδοθείσα Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση είναι ένα κείμενο φιλολογικό, γενικόλογο, πρόχειρο και αντιφατικό. Εάν με βάση αυτό το κείμενο το ΥΕΘΑ προχωρήσει σε υλοποίηση των αναγραφομένων εκτιμάται ότι θα επέλθει περαιτέρω απορρύθμιση στη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων από αυτήν που υπέστησαν το 1995 με το Νόμο 2292.

Το «φιλολογικό»

του κειμένου συνίσταται στην καταγραφή καινοφανών ιδεών που από δεκαετίες όμως εμφανίζονται στη διεθνή στρατιωτική βιβλιογραφία. Η αντιγραφή ιδεών είναι επικίνδυνη εάν οι ιδέες δεν εξετασθούν, δοκιμασθούν και τελικώς προσαρμοσθούν στις ανάγκες του Στρατού για τον οποίο προορίζονται.

Η κεντρική ιδέα στην εκδοθείσα Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση έγκειται στην αναθεώρηση του ισχύοντος Νόμου λειτουργίας του ΥΕΘΑ και μέσω αυτής επέμβαση στη λειτουργία και δομή του ΓΕΕΘΑ και των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, με ένα μικρότερο

στρατό ευέλικτο και τεχνολογικά αρτιότερα εξοπλισμό (Σημ. Χωρίς να προβλέπεται αύξηση δαπανών). Άμεσα δηλαδή ομολογείται η αποτυχία του ν. 2292/95. Επ' αυτού θα προτείνουμε την κατάργηση του ΕΠΥΕΘΑ και των άλλων πολυάνθρωπων Διευθύνσεων που έχουν δημιουργηθεί στο ΥΕΘΑ και την επαναφορά των αρμοδιοτήτων στο ΓΕΕΘΑ και τα Γενικά Επιτελεία που είναι οι αρμόδιοι φορείς για την, προς πόλεμο, προπαρασκευή της χώρας. Το ΓΕΕΘΑ και τα Γενικά Επιτελεία πρέπει θεσμικά να αποτελούν τα κύρια επιτελικά όργανα του Υπουργού ο οποίος θα πλαισιώνεται από ένα ευέλικτο επιτελείο που θα επικεντρωθεί σε θέματα Πολιτικής Εθνικής Αμύνης, Προϋπολογισμού, Οροφής Προσωπικού, Διαφάνειας Προμηθειών, Δικαιοσύνης, Νομικής Φύσεως και Τύπου.

Το επικίνδυνο στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι τα εξαγγελόμενα από την Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση ηχούν καλώς σε πολιτικούς και πολίτες. Οι πολιτικοί θέλουν να ξεδεύονται λιγότερα για τις Ε.Δ. και οι πολίτες θέλουν να υπηρετούν μικρότερη θητεία τα παιδιά τους. Όλοι λοιπόν είναι έτοιμοι να χειροκροτήσουν τις εξαγγελίες του Υπουργού Εθνικής Αμύνης, χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι οδηγούμεθα προς Ένοπλες Δυνάμεις που δεν θα είναι εις θέσιν να εκπληρώσουν το έργο τους. Κατωτέρω αναφέρονται τα συγκεκριμένα σημεία επί των οποίων βασίζεται η κριτική μας.

Σύμφωνα με το κείμενο της Αναθεώρησης της Αμυντικής Στρατηγικής αλλά και από πρόσφατα δημοσιεύματα διαφαίνεται, ότι καταργείται η αυτοτέλεια των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων και επαναφέρεται το Αρχηγείο Ενόπλων Δυνάμεων (ΑΕΔ) που θα ασκεί τον επιχειρησιακό έλεγχο (δηλαδή θα διοικεί άμεσα) τις κύριες δυνάμεις των Ε.Δ. Η προσωπική μας εκτίμηση είναι ότι η επιχειρησιακή συγκρότηση που λειτουργεί από τον καιρό της ειρήνης πρέπει να είναι η ίδια με αυτή που

θα λειτουργήσει κατά τον πόλεμο. Κατά τη γνώμη μας οι αδύναμοι κρίκοι της υπάρχουσας δομής είναι οι συνδυασμένες επιχειρήσεις στο Αιγαίο και στην Κύπρο και το θέμα θα πρέπει να αντιμετωπισθεί με τη συγκρότηση αντίστοιχων Μικτών Διοικήσεων που θα ασκούν τον επιχειρησιακό έλεγχο των μονάδων τους, όπως αντίστοιχα θα τον ασκεί ο Διοικητής Στρατιάς, ο Αρχηγός Στόλου και ο Αρχηγός Τακτικής Αεροπορίας, ενώ ο Αρχιστράτηγος (Α/ΓΕΕΘΑ) θα ασκεί την επιχειρησιακή διοίκηση (που θα εκχωρείται από τους Κλάδους των Ε.Δ.), με κύριο συμβουλευτικό όργανο το Συμβούλιο Αρχηγών (ΣΑΓΕ). Με αυτή τη δομή επιτυγχάνεται η διαλειτουργικότητα και η στενή συνεργασία των Κλάδων για να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η απειλή και να μειωθούν οι περιπτώσεις των αμοιβαίων παρεμβολών.

Ο συγκεντρωτικός έλεγχος των δυνάμεων από το ΓΕΕΘΑ, εκτιμάται ότι δεν θα είναι αποτελεσματικός διότι δεν θα είναι δυνατή η συνεχής λεπτομερής παρακολούθηση των εξελίξεων σε πολλαπλά μέτωπα που θα ανοίξουν από μία γενικευμένη σύρραξη. Στις σύγχρονες επιχειρήσεις που οι καταστάσεις μεταβάλλονται ταχέως ο Αρχιστράτηγος θα πρέπει να παρακολουθεί τις εξελίξεις, να συντονίζει, να ανακατανέμει δυνάμεις στα Θέατρα Επιχειρήσεων και να μετέχει στις διπλωματικές διεργασίες εισηγούμενος αναλόγως των πολεμικών εξελίξεων.

Η μείωση της θητείας των στρατευσίμων είναι εις βάρος της αποτελεσματικότητας των μονάδων, ενώ η αντικατάσταση των στρατευσίμων από επαγγελματίες στρατιωτικούς είναι δυνατή μέχρι κάποιο ποσοστό, δεδομένων των περιορισμών (σωματικών και κοινωνικών) που παρουσιάζουν οι μεγαλύτερες ηλικίες. Εξ άλλου η μείωση της οροφής του στρατεύματος περνά στον αντίπαλο το μήνυμα της ήπιας πολιτικής και της υποχωρητικότητας εάν σε αντίσταθμισμα δεν ληφθούν μέτρα για την

υπεροχή σε μέσα και οπτικά συστήματα έναντι του αντιπάλου καθώς και μέτρα για την άμεση ενεργοποίηση της εφεδρείας και την μετάπτωσή της σε μάχιμες μονάδες.

Η απόφαση για τα εξοπλιστικά προγράμματα εξαρτάται και από τις αποφάσεις του ενδεχομένου αντιπάλου για τα ανάλογα προγράμματά του ενώ οι αποφάσεις του για στρατηγικές επιλογές (ανάπτυξη πυρηνικών δυνατοτήτων, δορυφορικές επικοινωνίες, δυνατότητα ανεφοδιασμού αεροσκαφών εν πτήση, εφοδιασμός με κατευθυνόμενα βλήματα μεγάλου βεληνεκούς) θα πρέπει να επισύρουν την προσοχή της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας, ώστε να τροποποιήσουν ανάλογα την Πολιτική Εθνικής Αμύνης, τη Στρατιωτική Στρατηγική και να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα είτε σε διπλωματικό επίπεδο για την μη υλοποίηση επικινδύνων για την ανθρωπότητα και την περιοχή προγραμμάτων του αντιπάλου (ως η ανάπτυξη πυρηνικών δυνατοτήτων) είτε με την εξέταση της κατά προτεραιότητα προώθησης αναλόγων και αποτελεσματικότερων προγραμμάτων με υλοποίηση σε χρόνο μικρότερο από αυτόν του αντιπάλου.

Εν συμπεράσмати, η Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση, θα πρέπει να προχωρά με βήματα προσεκτικά, χωρίς πειρατισμούς, άλλως αν υλοποιηθούν μέτρα που θα ανατρέψουν, έστω και πρόσκαιρα, την ισχύ των Ε.Δ. υπάρχει ο κίνδυνος η χώρα να ευρεθεί με ανέτοιμο στρατό για να αντιμετωπίσει τον αντίπαλο που εκφράζει συνεχή απειλή εναντίον μας.

Η Αμυντική Στρατηγική Αναθεώρηση θα πρέπει να περιλαμβάνει τις αλλαγές, βελτιώσεις και συμπληρώσεις που απαιτούνται στην Στρατιωτική Στρατηγική και καταθεπέκταση στο δόγμα, στη δομή και στους εξοπλισμούς των Ε.Δ. προκειμένου να ανταποκρίνονται στους στόχους της Πολιτικής Εθνικής Αμύνης, χωρίς να διαταράσσεται το αξιόμαχο σε οιαδήποτε περίπτωση.

ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

Αντιστρατήγου ε.α. Χρήστου Μουστακίη

Ο Ευρωστράτος, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Ε.Ε., θα ασχολείται με την ασφάλεια της Ευρώπης και όχι με την άμυνά της, που θα εξακολουθήσει να αποτελεί αποστολή του ΝΑΤΟ. Στο πλαίσιο αυτό ο Ευρωστράτος θα αναλαμβάνει ανθρωπιστικές και ειρηνευτικές επιχειρήσεις και θα μπορεί να χρησιμοποιεί την υποδομή του ΝΑΤΟ, κατόπιν εγκρίσεώς του.

Το γεγονός αυτό, δηλαδή την χρησιμοποίηση της υποδομής του ΝΑΤΟ από τον Ευρωστράτο, εκμεταλλεύεται η Τουρκία, που είναι μέλος του ΝΑΤΟ με σημαντική συνεισφορά και απαιτεί την ισότιμη συμμετοχή της στις αποφάσεις της Ε.Ε. για την χρησιμοποίηση του Ευρωστρατού, παρόλο που δεν είναι μέλος της. Σε αντίθεση δε περίπωση απειλεί με την άσκηση βέτο.

Ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας κ. Τζεμ στο Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, που πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Μάιο, ανέφερε ότι στόχος της χώρας του είναι η πλήρης συμμετοχή στο μηχανισμό λήψεως αποφάσεων της Ε.Ε. και με απόλυτη ισότητα, από τα αρχικά στάδια, στη σχεδίαση των ασκήσεων και των επιχειρήσεων, που θα διεξάγονται στις περιοχές που η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα.

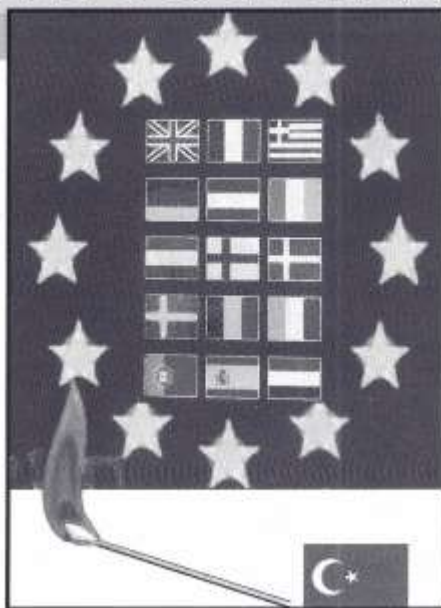
Οι Η.Π.Α. αντιμετωπίζουν θετικά τις απαιτήσεις της Τουρκίας, την οποία χρησιμοποιούν ως μοχλό πίεσης για να εξαναγκάσουν τους Γερμανούς και τους Γάλλους να υποτάξουν την Ευρώπη στο σχεδιασμό του ΝΑΤΟ, που ελέγχεται από τους Αμερικανούς.

Για το σκοπό αυτό, όπως αναφέρουν έγκυρες δημοσιογραφικές πληροφορίες, οι Η.Π.Α. σε συνεργασία με τη Βρετανία επεξεργάζονται, παρά την αντίθεση Γερμανίας και Γαλλίας που ασκούν και οικονομικής φύσεως πιέσεις στην Τουρκία, μυστική φόρμουλα σύμφωνα με την οποία ο Ευρωστράτος δεν θα μπορεί να επεμβαίνει στις διαφορές μεταξύ των συμμάχων του ΝΑΤΟ. Και ενώ αυτή η φόρμουλα, σύμφωνα πάντοτε με τις αυτές δημοσιογραφικές πληροφορίες, ικανοποιεί την Τουρκική κυβέρνηση δεν γίνεται αποδεκτή από τους Στρα-

τηγούς οι οποίοι με ανακοίνωση του Γενικού Επιτελείου, «απαιτούν τη συμμετοχή της Τουρκίας ακόμη και σε αμείβει Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις ή ασκήσεις, που διεξάγονται στην περιοχή της Τουρκίας, ακόμη και αν ΔΕΝ γίνεται χρήση των μέσων του ΝΑΤΟ».

Προ του δημιουργηθέντος αδιεξόδου οι Η.Π.Α. επεξεργάζονται διάφορες ιδέες, που να ικανοποιούν την Τουρκία αλλά και να εξυπηρετούν τις επιδιώξεις τους. Μια τέτοια ιδέα, που συζητείται στους κύκλους του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και του Πενταγώνου είναι να αναλάβουν οι Η.Π.Α. το ρόλο του εγγυητή, διαβεβαιώνοντας την Τουρκία ότι δεν θα επιτρέπουν στον Ευρωστράτο τη χρησιμοποίηση των υποδομών του ΝΑΤΟ σε επιχειρήσεις που θα θίγονται τα εθνικά συμφέροντα ενός κράτους μέλους του. Μια τέτοια δήλωση των Η.Π.Α. ισοδυναμεί ουσιαστικά με την παροχή στην Άγκυρα, έστω και από το παράθυρο, τη δυνατότητα ασκήσεως βέτο. Την ιδέα αυτή υποστηρίζουν και έγκριτοι Αμερικανοί αναλυτές, που επηρεάζουν την εξωτερική πολιτική του Προέδρου Μπους για την Ευρώπη και είναι πολύ πιθανόν να επέλθει κάποιος συμβιβασμός μεταξύ Η.Π.Α., Γαλλίας και Γερμανίας. Είναι φανερό ότι τυχόν θετικές εξελίξεις για την Τουρκία θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στα Ελληνικά συμφέροντα. Ο Ευρωστράτος δεν θα μπορεί να παρεμβαίνει σε Αιγαίο και Κύπρο και η Τουρκία θα έχει τη δυνατότητα να αρνείται ακόμη και τη διέλευση αεροσκαφών πάνω από τα ελληνικά νησιά, με την πρόφαση ότι θίγονται ζωτικά εθνικά της συμφέροντα. Και το σημαντικότερο, θα μπορεί να προωθεί στην Ε.Ε. τις αμφισβητήσεις της για τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδος, όπως συμπεριφέρεται και στο ΝΑΤΟ.

Λει να δραστηριοποιηθεί αμέσως για να ακυρώσει οποιαδήποτε

ενέργεια των Η.Π.Α. και της Τουρκίας. Η προσπάθειά της δεν πρέπει να στηριχθεί μόνο στην προβολή των ελληνικών δικαιών, αλλά κυρίως στις δυσμενείς επιπτώσεις που θα έχει στην Ευρώπη η τυχόν εμπλοκή της Τουρκίας, η οποία θα μπορεί να ασκεί βέτο όχι μόνο σε επιχειρήσεις που θα διεξάγονται στην περιοχή της, αλλά και σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή που, κατά την άποψή της, θα θίγονται τα εθνικά της συμφέροντα, όπως Αλβανία, Σκόπια κ.λ.π. Αυτό δεν θα είναι δυνατόν να γίνεται είτε με δική της πρωτοβουλία είτε με υποδείξη των Η.Π.Α προκειμένου να ασκήσουν πίεση στην Ε.Ε.

Η μέχρι τώρα ευνοϊκή για την Ελλάδα στάση των Ευρωπαίων και κυρίως των Γερμανών και Γάλλων, που δημοσιοποιήθηκαν και πάλι με τις δηλώσεις του ΥΠΕΞ Γαλλίας κ. Ιμπέρ Βεντρίν, κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα στις 28 Ιουλίου ε.ε., δεν πρέπει να μας εφησυχάζει γιατί, ένας συμβιβασμός στο μέλλον, που είναι πολύ πιθανός, μεταξύ Η.Π.Α., Γαλλίας και Γερμανίας, θα έχει πολύ δυσμενείς συνέπειες για τη χώρα μας και θα δρομολογήσει εξελίξεις που τότε δεν θα μπορούν να ελεγχθούν.

Ο ΝΕΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Υποστράτηγου ΕΛ-ΑΣ ε.α. Παναγιώτη Λάγγαρη

«Η αλλαγή της Μεταναστευτικής πολιτικής στην Ελλάδα ανοίγει νέες “κερκόπορες” σε βάρος της Εθνικής Ασφάλειας της χώρας»

Είναι γεγονός αναμφίβολο, ότι η αντιμέτωπιση των σοβαρών προβλημάτων που δημιουργήσε το οξύ μεταναστευτικό ρεύμα προς την Ελλάδα, η οποία ήδη από παραδοσιακή χώρα αποστολής μεταναστών, έχει μεταβληθεί σε χώρα υποδοχής, διέλευσης και μόνιμης παραμονής μεταναστών-λαθρομεταναστών, εξανάγκασαν την κυβέρνηση σε αλλαγή της μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας, με την πρόσφατη ψήφιση και εφαρμογή, από (2-6-2001) του νέου μεταναστευτικού Νόμου 2910/2001, ο οποίος διαμορφώνει μια τελείως διαφορετική μεταναστευτική πολιτική, από αυτή που ίσχυε μέχρι πρότινος.

Το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης δημιουργίας του καυτού για τη χώρα μας ζητήματος της λαθρομετανάστευσης-μετανάστευσης, το φέρει η ελληνική πολιτική τάξη της τελευταίας δεκαετίας.

Ο ανέμελος εφησυχασμός και η έλλειψη στρατηγικής των εκάστοτε κυβερνήσεων για το θέμα, η ανοχή με το αζημίωτο, δημιουργίας κυκλωμάτων και συμμοριών εισαγωγής και εκμετάλλευσης των οικονομικών προσφύγων και της διαφθοράς των διαφόρων κρατικών λειτουρ-

γών και αξιωματούχων, σε συνδυασμό με την πολιτική αφωνία ή την έλλειψη άσκησης σοβαρής πολιτικής κριτικής και πίεσης από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, για να μη κατηγορηθούν για ξενοφοβία και ρατσισμό και όλοι μαζί, με πολιτικές ενδοτισμού και εθνικών παραιτήσεων για να μη δυσαρεστήσουν τον «ξένο» παράγοντα, συνετέλεσαν, στη συρρίκνωση του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου και την εξασθένηση της ομώνυμης ελληνικής μειονότητας. Απεναντίας, συνέβαλαν στη δημιουργία μιας πολυπληθούς δυναμικής Αλβανικής μάζας με χαρακτηριστικά μειονότητας στο εσωτερικό της χώρας μας, ως επίσης, και άλλων μικρότερων μειοψηφιών οικονομικών προσφύγων, κυρίως ομόρων μας κρατών ή Μουσουλμάνων το θρήσκειμα.

Ενόψει μιας ζοφερής για την Ελλάδα καταστάσεως στο εσωτερικό, εξωτερικό και στα σύνορά της (ανάφλεξη Κοσόβου, Ν.Σερβίας και Σκοπίων, σενάρια επαναχάραξης συνόρων Βαλκανικής με την ανοχή της Δύσης, απειλή διεκδίκησης ελληνικών εδαφών Ηπείρου και Μακεδονίας κ.λ.π.), η Ελλάδα, με την ψήφιση και εφαρμογή του Ν. 2910/2001 : «είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική επικράτεια. Κτήση της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση», προβαίνει

συλλήβδην, με συνοπτικές διαδικασίες, εύκολα, ανώδυνα και αδιακρίτως στην αθρόα νομιμοποίηση, απασχόληση και ένταξη στην Ελληνική κοινωνία άνω των 700.000 αλλοδαπών, το ήμισυ των οποίων (άνω των 300.000) είναι Αλβανοί, ενώ η πλειοψηφία των υπολοίπων προέρχεται από λιμοκτονούσες χώρες του Βαλκανικού της περιγύρου που έχουν εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος της, και οι οποίοι ως επί το πλείστον διαβιούν στο έδαφος της παρασιτικά ή εγκληματικά. Έστω υπόψη, ότι ο δείκτης ανεργίας στην Ελλάδα εγγίζει το 12% (περίπου 550.000 Έλληνες άνεργοι), σήμερα. Τα δε αναπτυσσόμενα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης περνούν στις νομοθεσίες τους σκληρές διατάξεις προς αναχαίτιση του μεταναστευτικού ρεύματος στα εδάφη τους.

Η διαχεόμενη αντίληψη ως βεβαίας της νομιμοποίησης των μεταναστών από τους κυβερνητικούς χειρισμούς καθ' όλο το μακρύ χρονικό διάστημα της κυοφορίας της αλλαγής της μεταναστευτικής πολιτικής της χώρας και οι συνεχείς υπέρ των λαθρομεταναστών «ΕΚΓΠΤΩΣΕΙΣ» κατά τα διάφορα στάδια καταρτίσεως, επεξεργασίας, συζητήσεως, ψήφισης του σχετικού νομοσχεδίου και δημοσίευσής τελικά του Ν. 2910/2001, όσον αφορά τις

ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

διάφορες προϋποθέσεις, προθεσμίες, χρονικά όρια, όρους, διαδικασίες, αποδείξεις κ.λ.π. προκάλεσαν τη διόγκωση του ρεύματος των λαθρομεταναστών στη χώρα μας, για αρκετά μακρύ χρονικό διάστημα μέχρι και σήμερα .

Θα μπορούσε κανένας να πει αβίαστα, ότι η βούληση του Νομοθέτη και το όλο πνεύμα του νέου μεταναστευτικού Νόμου, γενικά, διαπνέονται από την «Αρχή της ευνοίας προς τον λαθρομετανάστη», με τη θέσπιση χαλαρών και ήπιων κανόνων δικαίου, οι οποίοι διευκολύνουν, αδιακρίτως και χωρίς περιορισμούς (ποιοτικούς, ποσοτικούς, τοπικούς κ.λ.π), τη νομιμοποίηση και τη μόνιμη εγκατάσταση των αλλοδαπών στην Ελλάδα, χωρίς να λαμβάνονται σοβαρώς υπόψη οι ενυπάρχουσες ιδιαιτερότητες Εθνικής Φύσεως, σε σύγκριση με τις λοιπές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό αποτυπώνεται εναργέστερα στις διατάξεις του άρθρου 65 αυτού του Νόμου και επόμενα, όπου προβλέπονται σειρά ευνοϊκών ρυθμίσεων, μέτρων και διαδικασιών υπέρ των επιθυμούντων τη νομιμοποίησή τους αλλοδαπών, για αρκετές περιπτώσεις, ως και εναλλακτικών τρόπων προς απόδειξη της επήσιας συνεχούς παραμονής του αλλοδαπού και των μελών της οικογενείας του που βρίσκονται νόμιμα ή παράνομα στην Ελλάδα, αμφίβολης ή μειωμένης αξιοπιστίας και ευεπίφορων σε αθέμιτες συναλλαγές ή πλαστογραφηθείσες ή παραποιήσες εγγράφων, και ψευδείς βεβαιώσεις-δηλώσεις, χωρίς να προβλέπεται διαδικασία διασταύρωσης στοιχείων ή έρευνας συμπληρωματικά .

Πέραν των ανωτέρω, ο Ν. 2910/2001 και με ορισμένες από τις ρηξικέλευθες καινοτομίες που θεσπίζει, πάλι διευκολύνει τη νομιμοποίηση, τη μόνιμη εγκατάσταση αλλά και την είσοδο μελλοντικά αλλοδαπών επικίνδυνων για την Εθνική ασφάλεια της χώρας, όπως π.χ. :

* Η εμπλοκή των Δήμων και Κοινοτήτων στη διαδικασία καταγραφής και νομιμοποίησης των αλλοδαπών, αλλά και στο μέλλον, ως υπηρεσιών υποδοχής και επεξεργασίας των δικαιολογητικών των αλλοδαπών, ως και η ανάθεση της αρμοδιότητας χορήγησης των αδειών παραμονής των αλλοδαπών στις νεοσύστατες υπηρεσίες Αλλοδαπών και Μετανάστευσης των Περιφερειών και στον εκάστοτε Περιφερειάρχη, επόμενο είναι να προκαλέσει συγχύσεις, παραλείψεις και λάθη (έλλειψη τεχνικού εξοπλισμού, κονδυλίων, Αρχείου, εξειδικευμένου και έμπειρου προσωπικού κ.λ.π). Ακόμη λόγω της πολιτικής ιδιότητας των χειριστών των υποθέσεων αλλοδαπών, δίδει πολλά περιθώρια ενδοτισμού, καταχρήσεων, χαριστικών πράξεων, αθέμιτης συναλλαγής κ.λ.π.

Εδώ συναφώς αξίζει να σημειωθεί, ότι ήταν μεγάλο λάθος η αφαίρεση της αρμοδιότητας χορήγησης των αδειών παραμονής των αλλοδαπών από την Αστυνομία και ο περιορισμός της σε απλά γνωμοδοτικά καθήκοντα. Αυτό θα επιτείνει το πρόβλημα, γιατί θα καταστούν ανενεργείς, παγιωθείσες από την πράξη πολύχρονες εμπειρίες και εξειδικεύσεις και πολύτιμα στοιχεία του ενιαίου Αρχείου της, θα εκλείψουν δε, η ενότητα των σχετικών ενεργειών, το ενι-

αίο της κρίσεως διαφόρων υποθέσεων, ως και οι μηχανισμοί ταχείας διασταυρώσεως των στοιχείων και συμπληρωματικών ερευνών και παρακολούθησης, για αδιάβλητη και αποτελεσματική των υπό κρίση υποθέσεων αλλοδαπών.

Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημανθεί, ότι η Ελλάδα σήμερα, είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη, όπου η Αστυνομία της δεν χορηγεί άδειες παραμονής αλλοδαπών.

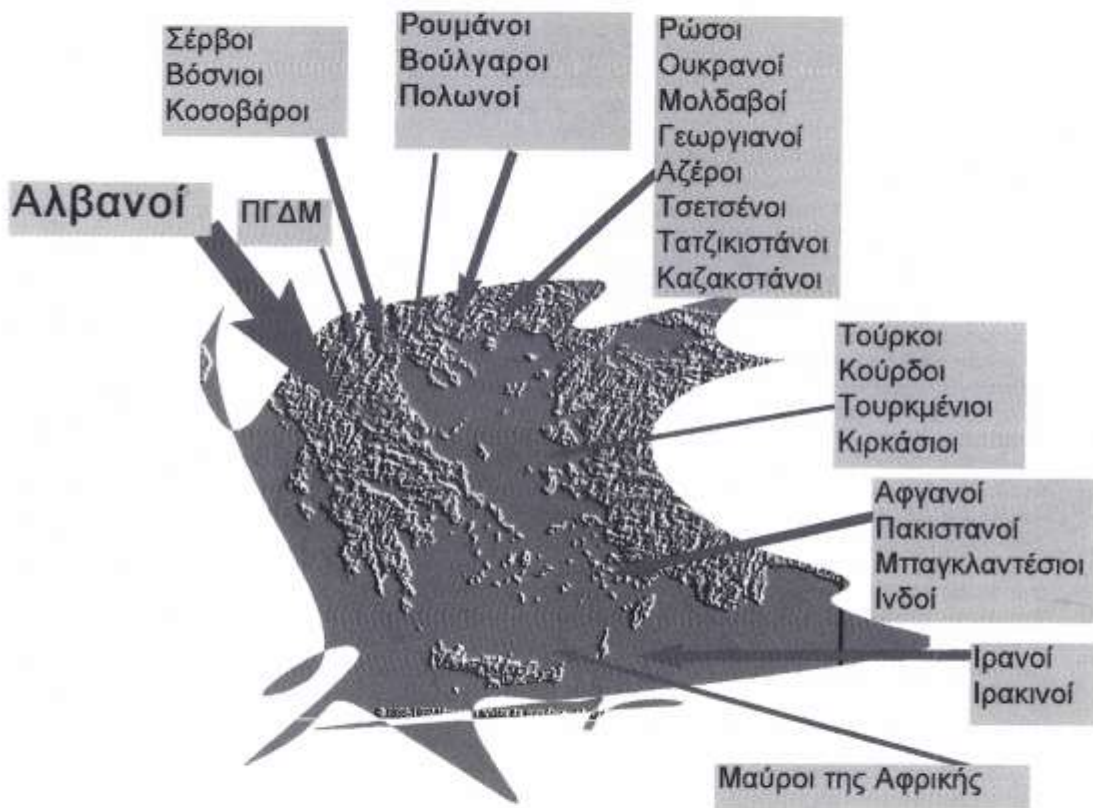
* Η προβλεπόμενη από το άρθρο 19 του Νόμου ίδρυση και λειτουργία των Γραφείων Ευρέσεως Εργασίας στις Ελληνικές Προξενικές Αρχές των χωρών προέλευσης των αλλοδαπών μεταναστών, στην ουσία ανοίγει το δρόμο για την είσοδο στη χώρα μας και άλλων οικονομικών προσφύγων και είναι σφόδρα πιθανόν να μετατραπεί σε μηχανισμό υποδοχής και αποστολής νέων μεταναστών στα προξενεία, όπου επανειλημμένα στο παρελθόν έχουν καταγραφεί σοβαρά κρούσματα αθέμιτης συναλλαγής, πλαστογραφησής διαβατηρίων ή άλλης παραποίησης εγγράφων, όπως π.χ. των «αμαρτωλών» προξενείων του Αργυροκάστρου, Τιράνων, Τιφλίδας, Μόσχας κ.λ.π. Αρκεί η υπενθύμιση των περιπτώσεων νομιμοποίησης που προκάλεσαν σάλο, των Ρώσων «μαφιόζων» Σολόνικ και Ταταρένκο και του Αλβανού «Αρχιμαφιόζου» και πράκτορα του Υ.Κ Βέμπι Αλημπουτσάι και πλήθος άλλων. Έχομε τη γνώμη ότι η κυβέρνηση, με την ψήφιση και εφαρμογή του Νέου μεταναστευτικού Νόμου, στο βωμό της όποιας «εισπρακτικής» πολιτικής (σύμφωνα με τις επίσημες κυβερνη-

Ο ΝΕΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

τικές εξαγγελίες άνω των 250 δις δρχ. θα εισρεύσουν στα Δημόσια Ταμεία, τους Ο.Τ.Α. και στα χρεοκοπημένα Ασφαλιστικά Ταμεία Ι.Κ.Α, ΤΕΒΕ κ.λ.π), ή άλλης πολιτικής σκοπιμότητας «έξω-θεν» επιβαλλομένης, διακυβεύει τα εθνικά μας συμφέροντα και

ωνία, αδιακρίτως, σε αλλοδαπούς και στις οικογένειές τους (των Μουσουλμάνων είναι πολυμελείς), οι οποίοι δεν έχουν ελληνική συνείδηση στην πλειοψηφία τους, ούτε γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα, πολλοί δε από αυτούς μπορεί να είναι

ελληνικών εδαφών, ιδίως της Ηπείρου και της Μακεδονίας (U.C.K. - U.C.C. - Τσαμουριά), ο επαπειλούμενος κίνδυνος καθίσταται έτι μεγαλύτερος, για την Εθνική Ασφάλεια της χώρας, νοούμενης ενταύθα υπό την ευρεία του όρου έννοια. Ήτοι, την

«ρίχνει νερό» στο μύλο της Άγκυρας και των Τιράνων, γεγονός για το οποίο υπήρξαν έντονες διαφωνίες στους κόλπους της, για τον αντίκτυπο που θα έχει στην Εθνική μας ασφάλεια το εγχείρημά της αυτό. Και τούτο, διότι ο νόμος δίδει τη δυνατότητα νομιμοποίησης, μόνιμης εγκατάστασης, απασχόλησης και ένταξής τους στην ελληνική κοι-

κακοποιό ή να σκέπτονται ανθελληνικά και είναι δυνατόν να δράσουν και αντεθνικά (Αλβανοί, Τούρκοι και λοιποί Μουσουλμάνοι, Σκοπιανοί, Βούλγαροι κ.λ.π), όταν οι περιστάσεις το επιτρέπουν. Δεδομένων των ραγδαίων γεωπολιτικών εξελίξεων στη Βαλκανική και στα σύνορά μας και της υπαρκτής απειλής σε βάρος

κοινωνική συνοχή (Δημόσια Τάξη και Ασφάλεια, Δημόσια Υγεία κ.λ.π), την οικονομία (ανεργία, εξαγωγή συναλλάγματος, λαθρεμπόριο κ.λ.π), κυρίως όμως την Εθνική Συνοχή και Εθνική Άμυνα της χώρας. Ειδικότερα :
* Από πλευράς Εθνικής Συνοχής, είναι σφόδρα πιθανός ο κίνδυνος αλλοίωσης του Εθνολογικού και Δημογραφικού

χαρακτήρα της χώρας με τη δημιουργία Αλβανικής, Μουσουλμανικής ή άλλης εθνολογικής ή θρησκευτικής μειονότητας, να γίνουν δημογραφικές μετακινήσεις ή συνενώσεις και πιθανές στρεβλώσεις στη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα, τόσο στην ευρύτερη περιοχή της χώρας, όσο και στις ευαίσθητες παραμεθόριες περιοχές, με τη δημιουργία «κοινωνικών θυλάκων», που θα αποτελέσουν ερείσματα και προϋποθέσεις υποστηρίξεων αλυτρωτικών διεκδικήσεων από τα όμορα κράτη.

* Από την πλευρά της Εθνικής Άμυνας, σε ότι αφορά κυρίως την Αλβανία, αλλά και την Τουρκία, οι συνέπειες, με δεδομένη ήδη την «απειλή», εκτός από μακροπρόθεσμες, δυνατόν να είναι και άμεσες, σε περίπτωση εμπλοκής της χώρας σε πόλεμο με τη γειτονική Αλβανία ή Τουρκία.

Συγκεκριμένα είναι δυνατή η στρατολόγηση μεταξύ των μεταναστών, κατασκόπων, δολοφονιών, κάθε είδους πρακτόρων και ενόπλων ομάδων κρούσεων ακόμη στα μετόπισθεν, οι οποίοι μπορούν να προβούν σε κάθε είδους ένομες και υπονομευτικές ενέργειες σε βάρος της Ελλάδας (κατασκοπία, «σαμποτάζ», ταραχές, ανταρτοπόλεμο, πολιτικές δολοφονίες, τρομοκρατικές ενέργειες, αίσθημα ανασφάλειας του κοινού, προβλήματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας κ.λ.π). Δεν πρέπει δε να διαφεύγει της προσοχής μας, ότι υπάρχει άφθονος παράνομος οπλισμός στα χέρια όσων λαθρομεταναστών ασχολούνται με εγκληματικές πράξεις, ιδίως των Αλβανών που ρέτουν στο σκληρό έγκλημα (οπλισμός αποθηκών του Αλβανικού στρατού).

Τα ανωτέρω ενισχύονται και από το γεγονός, ότι ο Χένρι Κίσιγκερ, πρώην Υπουργός Εξωτερικών των Η.Π.Α. σε ένα

βιβλίο του που κυκλοφόρησε τελευταία με τίτλο : «Χρειάζεται η Αμερική Εξωτερική Πολιτική ; Προς μια Διπλωματία του 21ου Αιώνα», κάνει λόγο για τη δημιουργία Μεγάλης Αλβανίας και προβλέπει εμπλοκή χιλιάδων Αλβανών που ζουν στην Ελλάδα, στην περίπτωση που ξεσπάσει πόλεμος στα Νότια Βαλκάνια.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

* Όσοι εκ των εμφανιζομένων Αλβανών κατά την σε εξέλιξη ευρισκομένη καταγραφή νομιμοποιήσεώς τους στους Δήμους ή Κοινότητες απανταχού της Ελλάδας δηλώνουν Αλβανός και «Τσάμης», ή «Τσάμης» (μόνο), να καταγράφονται ξεχωριστά αλλά να μην τους χορηγείται άδεια παραμονής.

* Η εγκαταστημένη πολυπληθής συμπαγής μάζα των Αλβανών στα μεγάλα Αστικά Κέντρα της χώρας, ιδίως Αθήνα, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα κ.λ.π. να διασπαστεί, κατακερματιστεί και διασκορπιστεί αραιούμενη στο εσωτερικό της χώρας και μακράν της κρίσιμης περιοχής της Ηπείρου και λοιπών παραμεθωρίων περιοχών της χώρας, χερσαίων ή θαλάσσιων, κατεπειγόντως και σε πρώτη φάση. Ανάλογα μέτρα να ληφθούν και για τους Σκοπιανούς, Τούρκους και Βούλγαρους.

* Αποκλειστικά για τους Αλβανούς, σε β' φάση και μετά την παρέλευση του εξαμήνου που λήγει η χορηγηθησόμενη προσωρινή άδεια παραμονής κατά

τη διαδικασία νομιμοποιήσεώς τους, (σύμφωνα με το άρθρο 66 παρ. 5 του Ν.2910/2001) να μην ανανεωθεί αυτή.

Εάν αυτό δημιουργήσει διπλωματικά προβλήματα ή άλλα διεθνών σχέσεων στη χώρα, να επιτραπεί η εργασία των Αλβανών στη χώρα μόνο ως εποχιακή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 Ν.2910/2001 (είναι εξάμηνης διάρκειας και έχει ως προϋπόθεση, τη μόνιμη διαμονή του ενδιαφερομένου αλλοδαπού στη χώρα προέλευσής του).

* Να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι στη χώρα για την ανακάλυψη και κατάσχεση του κυκλοφορούντος παράνομου οπλισμού των Αλβανών και των λοιπών αλλοδαπών εν γένει.

* Όσον αφορά τη χορήγηση των αδειών παραμονής βραχυπρόθεσμα, με σχετική νομοθετική ρύθμιση, να επαναφερθεί το προϊσχύσαν νομικό καθεστώς χορήγησης αυτών από την Αστυνομία, γιατί συγκεντρώνει τα περισσότερα εχέγγυα αντιμετώπισης των προβλημάτων γύρω από τους αλλοδαπούς.

* Να θεσπιστεί μηχανισμός παρακολουθήσεως και ελέγχου των πράξεων των προξενείων Εξωτερικού και των ιδρυομένων Γραφείων Ευρέσεως Εργασίας, για την αποτροπή των «αμαρτημάτων» του παρελθόντος, σχετικά με τις θεωρήσεις εισόδου Αλβανών και λοιπών αλλοδαπών στην Ελληνική επικράτεια (παραποιήσεις εγγράφων, πλαστά διαβατήρια, χρηματισμοί υπαλλήλων κ.λ.π).

ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΝΑΣΜΟΣ

Δρ. Ευαγγέλου Ηλία-Τέμπου

Η πρόσφατη εκχειρίρα που υπογράφηκε στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ) μεταξύ των δύο εμπλεκόμενων πλευρών, της Κυβέρνησης και των ανταρτών, προβλέπεται να είναι εξαιρετικά εφήμερη. Οι Αλβανοί εθνικιστές, ενθαρρυμένοι από την πρόσφατη επιδρομή του ΝΑΤΟ κατά της εθνικής ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, αποτελούν το μεγαλύτερο κίνδυνο, όχι μόνο για την εύθραυστη οικονομικά και ευάλωτη εθνολογικά ΠΓΔΜ, αλλά και για ολόκληρη την χερσόνησο του Αίμου. Οι Αλβανοί αυτονομιστές πιστεύουν, δικαίως ότι η προσέλευση του ενδιαφέροντος της διεθνούς κοινότητας όπως ακριβώς συνέβη δύο και πλέον έτη πριν τον πόλεμο του Κοσσυφοπεδίου, θα αποφέρει και πάλι καρπούς. Στοχεύουν να χρησιμοποιήσουν την διαπραγματευτική ισχύ των διεθνών και περιφερειακών οργανισμών για να εξαναγκάσουν την νομίμως εκλεγμένη κυβέρνηση των Σκοπίων σε κυρίαρχες παραχωρήσεις (εδαφικές, συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές) υπέρ της Αλβανικής μειονότητας της

ΠΓΔΜ. Η τελευταία, αντιμετωπίζοντας οικονομικούς και πολιτικούς κλυδωνισμούς αντιλαμβάνεται ότι δεν μπορεί να προχωρήσει σε επείγουσες διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις χωρίς την απαραίτητη υποστήριξη, ηθική συμπαράσταση και πρωτίστως οικονομική αρωγή της διεθνούς κοινότητας. Έτσι η κυβέρνηση των Σκοπίων, πιεζόμενη από τη διεθνή κοινότητα και συμπεριλαμβάνοντας στους κόλπους της πολλούς Αλβανούς πολιτικούς, αναγκάζεται να διατηρεί μια εφεκτική στάση απέναντι στους Αλβανούς εθνικιστές και διαλλακτική με τη διεθνή κοινότητα. Η κυβέρνηση των Σκοπίων δεν μπορεί να αποβάλλει εύκολα τα Αλβανικά στοιχεία που συγκροτούν την κυβερνητική ομάδα, χωρίς αυτό να συνεπάγεται την άμεση πτώση της και τη διεθνή καταδίκη για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η διεθνής κοινότητα, από τη δική της πλευρά αδυνατεί (ή αδιαφορεί) να αντιληφθεί τις πολύπλευρες και περίπλοκες αρνητικές συνέπειες της κρίσης στην ΠΓΔΜ. Οι διεθνείς και περιφερειακοί οργανισμοί και οι θεσμικοί διαμεσολαβητές, που επιθυμούν διακαώς να απομακρύνουν τον κίνδυνο ανάφλεξης

της Βαλκανικής τείνουν να διατηρούν μια πολιτική ίσων αποστάσεων μεταξύ του κυβερνητικού συνασπισμού στα Σκόπια και των Αλβανών αυτονομιστών. Αυτό όμως υποβιβάζει τραγικά τη θέση της νόμιμης κυβέρνησης που παρουσιάζεται ως ισότιμος συνομιλητής με τους Αλβανούς εθνικιστές που είναι οι προταίποι της κρίσης. Η υφιστάμενη κατάσταση στη Νοτιοανατολική χερσόνησο μοιάζει με την προπολεμική του 1939. Η διεθνής κοινότητα προσπαθούσε απεγνωσμένα να ικανοποιήσει τις βουλιμικές ορέξεις του Χίτλερ χρησιμοποιώντας την αποτυχημένη πολιτική του κατευνασμού. Το μόνο που πέτυχε ήταν να αυξήσει τις διαθέσεις του για περισσότερες εδαφικές απαιτήσεις και να καταδείξει την αδυναμία της να προασπίσει την εθνική ανεξαρτησία των μικρών κρατών της κεντρικής Ευρώπης. Αν η διεθνής κοινότητα ακολουθήσει και σήμερα την ίδια τακτική, κινδυνεύει όχι μόνο να υπονομεύσει τον κυβερνητικό συνασπισμό στην ΠΓΔΜ αλλά και να ανοίξει την όρεξη σε κάθε εθνοτική ομάδα στα Βαλκάνια για να απαιτήσει εμπόλεμα αυτονομία ή απόσχιση. Γνωρίζοντας την πολυεθνικότητα της Βαλκανικής αυτό είναι το χειρότερο σενάριο που μπορεί να ξεδιπλωθεί.

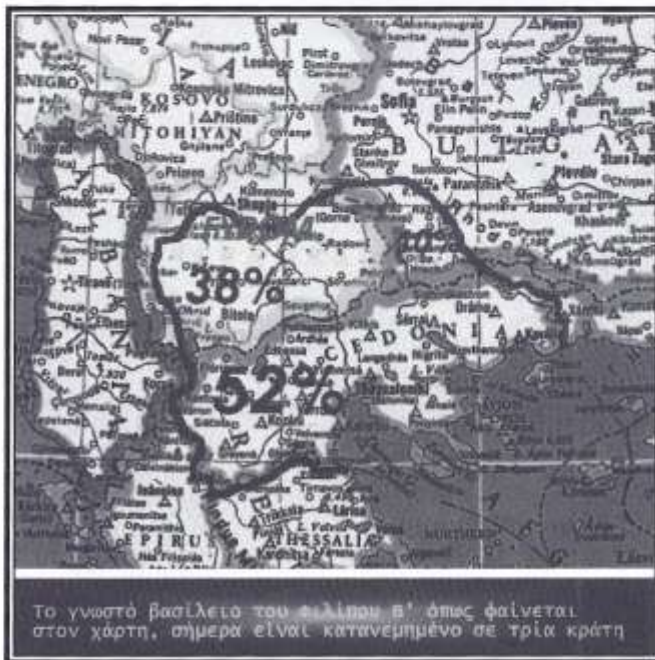
Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΓΔΜ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Υποστράτηγος ε.α.
Δημητρίου Καντερέ

Η τελευταία έξαρση στην ένταση των σχέσεων μεταξύ της αλβανικής και της σλαβικής εθνότητας του κράτους των Σκοπίων που για δέκα χρόνια τώρα παραμένει αβάπτιστο ως Foreign Yugoslav republic of Macedonia (FYROM)- Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ)- με τις ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ τους, θα πρέπει να έχει διαλύσει και τις τελευταίες αμφιβολίες ότι αυτό από της γενέσεώς του αποτελούσε ένα θνησιγενές τεχνητό κατασκεύασμα. Η αντιπαλότητα μεταξύ των δύο εθνοτήτων μπορεί να δίνει την εντύπωση ότι οφείλεται σε διαφορές σχετικές με την εκ μέρους των Αλβανών άσκηση κάποιων εθνικών δικαιωμάτων αλλά η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Οι εθνότητες έχουν θεμελιώδεις χασματικές διαφορές που αφορούν στην ίδια τη σύσταση και την υπόσταση του κράτους, όπως αυτή θεωρήθηκε ως δεδομένη από τους Σλάβους και παρουσιάστηκε από αυτούς στη διεθνή κοινότητα, πολλοί από τους παράγοντες της οποίας την αποδέχτηκαν με αποτέλεσμα να αναγνωρίσουν ή τουλάχιστον να ομιλούν για το κράτος της Μακεδονίας <Δημοκρατία της Μακεδονίας>.

Ανασύσταση του Κράτους ή Διαμελισμός του.

Αυτή η θεώρηση και η αποδοχή της υπόστασης του νέου κράτους βασίζονταν στο δεδομένο ότι αυτό αποτελούσε συνέχεια της ανεξαρτητοποιήσεως από την πρώην Γιουγκοσλαβική Ομοσπονδία "Δημοκρατίας της Μακεδονίας". Μίας επιπόνησης, η οποία ακριβώς για να εξυπηρετεί το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκε από το δικτατορικό κομμουνιστικό καθεστώς του Τίτο που δεν ήταν άλλος από την ενσωμάτωση σ'

αυτή όλων των εδαφών της Μακεδονίας, έδινε υπόσταση στη <μακεδονική εθνότητα> που αποτελούσε τη μόνη συστατική και κυρίαρχη λαϊκή οντότητα αυτής. Αυτό το δεδομένο, το οποίο ποτέ δεν έγινε αποδεκτό από τους Αλβανούς κατοίκους της "Δημοκρατίας", έρχεται τώρα να ανατραπεί και να ακυρωθεί με την διαμορφούμενη νέα κατάσταση. Οι Αλβανοί της ΠΓΔΜ δεν ενδιαφέρονται και δεν ασχολούνται πολύ με το εάν η θεωρούμενη ως μόνη και κυρίαρχη εθνότητα του κράτους είναι <μακεδονική> ή όχι- αυτό δεν επηρεάζει άμεσα τους δικούς τους απώτερους εθνικούς σκοπούς οι οποίοι είναι η ένωση όλων των αλβανικών εδαφών υπό τη σκέπη της μητέρας πατρίδας της Αλβανίας- αλλά αυτοί δεν δέχονται τη μοναδικότητα ως συστατικής και κυρίαρχης της εθνότητας αυτής. Γι' αυτό και αξιώνουν

την αναγνώριση της αλβανικής εθνότητας ως συστατικής του κράτους. Αξίωση η οποία θέτει αμέσως και ευθέως υπό αμφισβήτηση τη συνέχεια του κράτους με την ΠΓΔΜ. Οι Σλάβοι των Σκοπίων αντιλαμβανόμενοι πολύ καλά τι σημαίνει για ολόκληρο το φιλετικό-εθνικό και κρατικό οικοδόμημα που με πλαστά στοιχεία, το σφετερισμό της πολιτιστικής κληρονομιάς των αρχαίων Ελλήνων Μακεδόνων και πολλούς μύθους έχουν κτίσει μέχρι τώρα η διακοπή της συνέχειας αυτού από τη "Δημοκρατία" που συνέστησε ο Τίτο αντιδρούν πεισματικά στην αναγνώριση της αλβανικής εθνότητάς ως ισότιμης της <μακεδονικής> και τη συγκρότηση ενός νέου κράτους με δύο συστατικές εθνότητες. Ανεξάρτητα όμως από την αντίδραση των Σλάβων, η έγερση θέματος επανασύστασης του κράτους και η δυναμική που αυτό παρουσιάζει με την αποφασιστι-

κότητα και βιαιότητα του αλβανικού κινήματος και την ενεργό ανάμειξη των ισχυρών παραγόντων της διεθνούς κοινότητας, οι οποίοι φαίνεται να εξέρχονται από τις μέχρι τώρα αυταπάτες τους περί ύπαρξης ενιαίου βιώσιμου κράτους στα Σκόπια, δημιουργεί νέα δεδομένα για την αντιμετώπιση του όλου προβλήματος που στην ουσία η αναγνώριση αυτού δημιούργησε για τη Βαλκανική και τον κόσμο ολόκληρο. Ακόμη και αν οι Αλβανοί υπό την πίεση που δέχονται από τους ισχυρούς του κόσμου δεχτούν τη συνταγματική καταγραφή της συνέχειας του κράτους με την ΠΓΔΜ και την μη αναβάθμιση της εθνότητάς τους σε συστατική αυτού "ο κύβος έχει ριφθεί". Το για τους Σλάβους κράτος της Μακεδονίας θα πρέπει είτε να ανασυσταθεί και αποκτήσει βιώσιμη υπόσταση ή να διαλυθεί με ότι ήθελε προκύψει από εκεί και πέρα. Οι Αλβανοί ηγέτες- νόμιμοι και παράνομοι, μετριοπαθείς και εξτρεμιστές- το έχουν δηλώσει σε όλους τους τόνους (και αν δεν το δήλωναν το ίδιο θα συνέβαινε) ότι <οι μισές λύσεις δεν λύνουν το πρόβλημα ...> και αυτοί θα συνεχίσουν να αγωνίζονται για την πλήρη δικαίωσή τους που είναι η αναγνώριση της εθνότητάς τους σε ισότιμη συστατική και κυρίαρχη του κράτους. Εάν αυτό δεν το δεχθούν οι Σλάβοι επίσημα θα τους επιβληθεί από τους Αλβανούς. Αυτοί με έστω την ημιεπίσημη χρησιμοποίηση της γλώσσας και των εθνικών τους συμβόλων που θα τους επιτραπεί να κάνουν και τις επί πλέον τοπικές περιφερειακές- δημοτικές και αστυνομικές εξουσίες που θα αποκτήσουν θα καταστήσουν τις περιοχές όπου επικρατεί το αλβανικό στοιχείο κράτος εν κράτει. Με δεδομένη την εμπειρία από το Κοσσυφοπέδιο καμία αμφιβολία δεν πρέπει να υπάρχει για την επιτυχία της αλβανικής προσπάθειας.

Αυτά είναι τα δεδομένα που δημιουργεί η νέα κατάσταση στην ΠΓΔΜ και αυτές είναι οι προοπτικές της εάν δεν ανασυσταθεί το κράτος και αποκτήσει υφή, σύσταση και δομή που να ανταποκρίνεται στα πραγματικά του συστατικά στοιχεία ώστε αυτό να καταστεί βιώσιμο στο βάθος του χρόνου.

Απαραίτητο Στοιχείο της Ανασύστασης η Ταυτότητα του Κράτους.

Η ανασύσταση του κράτους συνδέεται άμεσα και αυτομάτως θέτει και το θέμα της ταυτότητας αυτού, το πρωταρχικό στοιχείο της οποίας είναι το όνομά του. Η ίδια η άμεση ή έστω έμμεση ανάδειξη της αλβανικής εθνότητας ως ισότιμης και συστατικής του νέου κράτους με την από αυτήν άσκηση εξουσίας και κυριαρχίας αυτοδικαίως καταργεί τη συνέχεια αυτού από την πρώην ομόσπονδη Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας. Στο νέο κράτος από τα τρία βασικά στοιχεία που συνιστούν ανεξάρτητη κρατική οντότητα (έδαφος, λαός και κυριαρχία) κανένα πλέον δεν παραμένει ως στοιχείο συνέχειας αυτού με την πρώην "Δημοκρατία" και το όνομα αυτής "Μακεδονία". Το έδαφος δεν αποτελούσε ποτέ συνδετικό στοιχείο διότι ένα μέρος αυτού, αυτής της πρωτεύουσας- τα Σκόπια- περιλαμβανομένης δεν αποτελούσε τμήμα της Μακεδονίας, η εθνοτική σύσταση γίνεται διττή και η ασκούμενη από μόνη τη θεωρούμενη από τους Σλάβους ως μακεδονική εθνότητα εξουσία θα αντικατασταθεί από αυτήν των δύο εθνότητων.

Η και με τα σλαβικά δεδομένα πλήρης διακοπή της συνέχειας του νέου κράτους από την προηγούμενη του υπόσταση χωρίς αμφισβήτηση και με βάση το διεθνές δίκαιο αφαιρεί από αυτό το στοιχείο ή την ιδιότητα της μακεδονικότητας. Δεν αναφερόμαστε εδώ στα αδιαμφισβήτητα πάσης κατηγορίας στοιχεία που αποδεικνύουν και τεκμηριώνουν ότι ποτέ δεν υπήρχε και δεν υπάρχει ούτε τώρα μακεδονική εθνότητα και ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες ήταν φυλετικά και εθνικά Έλληνες. Αυτά είναι πανκοίως γνωστά και αποδεκτά και όπως έχει πει και ο πρώην πρόεδρος της Ρωσίας Μιχαήλ Γκορμπατσόφ μόνο σχιζοφρενικοί μπορούν να ισχυρίζονται ότι ο Μέγας Αλέξανδρος δεν ήταν Έλληνας. Ακόμη και αν γίνονταν αποδεκτή η άπιθανη και αδύνατη περίπτωση ότι οι Σλάβοι της ΠΓΔΜ είναι όλοι εξαλαβισθέντες Έλληνες Μακεδόνες και το ομολογήσουν αυτό το κράτος που συστήνουν μαζί

με τους Αλβανούς ούτε μπορεί ούτε πρέπει να ονομαστεί Μακεδονία. Και αυτό διότι:

Πρώτον, η Μακεδονία είναι μία μεγάλη περιοχή η οποία τώρα ανήκει εκτός από τη ΠΓΔΜ στην Ελλάδα και τη Βουλγαρία. Η απόδοση του ονόματος αυτής της μεγάλης περιοχής στο μικρό τμήμα της ΠΓΔΜ αναπόφευκτα δίνει στους κατοίκους αυτούς δικαίωμα διεκδίκησης των άλλων μακεδονικών εδαφών με συνέπεια αυτοί να έρχονται σε αντιπαράθεση με τους άλλους λαούς και να δημιουργείται μία μόνιμη πηγή αποσταθεροποίησης στη Βαλκανική. Υπό την έννοια της κατοχής μακεδονικών εδαφών θα μπορούσαν κάλλιστα αύριο οι Έλληνες και οι Βούλγαροι να αποφασίσουν την μετονομασία των χωρών τους σε Μακεδονία;

Δεύτερον, το νέο κράτος δεν είναι η χώρα πλέον των έστω εξαλαβισθέντων Ελλήνων Μακεδόνων αλλά αυτών και των Αλβανών. Η ονομασία του κράτους ως Μακεδονία δεν θα αποδίξει την εθνοτική σύνθεση του λαού της αφού δεν θα αναφέρεται στη μία από τις δύο εθνοτικές συνιστώσες του κράτους με συνέπεια να συνιστά στοιχείο διαιρετικό και διαλυτικό αυτού. Με δεδομένες όμως τις αποσχιστικές επιδιώξεις των Αλβανών η διατήρηση της ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας του νέου κράτους επιβάλλει την αποφυγή των διαλυτικών στοιχείων και την ανεύρεση ενωτικών.

Ενωτικό στοιχείο για το νέο κράτος που διαμορφώνεται στη Βαλκανική εκτός από την σύσταση και δομή αυτού, η οποία δεν μπορεί παρά να στηρίζεται στην ισότητα των εθνότητων και των ανθρώπων και τους δημοκρατικούς θεσμούς, μπορεί να αποτελέσει και η ταυτότητα αυτού. Αυτή την από κοινού αποδεκτή ταυτότητα η οποία θα ενώνει τις εθνότητες και θα συμβάλει στη μεταξύ τους συνεργασία και ακόμη φιλία πρέπει και μπορούν να βρουν οι Σλάβοι και οι Αλβανοί με τη βοήθεια αν χρειαστεί των ισχυρών παραγόντων που πηγαινοέρχονται μεταφέροντας σχέδια και μοιράζοντας υποσχέσεις και απειλές. _

FOREIGNERS' BRIEFING PAGE

that in the "Republic of Macedonia" there are no ethnic minorities to claim equality, for the simple reason that in this acceptance the "Macedonian" essence blows out. From the other hand the albanophones are indifferent for the qualification of the name, for they are exclusively interested in creating a state of their own under the umbrella of mother Albania. It seems that in the end their effort, to be considered equals, will be successful. Therefore, they will substantially control their territory and administrate their fellow ethnic by all means. Whatever concerns the name "Macedonia" we could cite that the known Macedonia is a greater area, that today is shared by three states (FYROM 38%, Bulgaria 10%, Greece 52%). Rendering the name of this great area to a small geographical part of Macedonia, as it is FYROM, concedes to the inhabitants of this minor part the right to contest the rest of the Macedonian territories, which is translated as a future juxtaposition and a doubtless destabilisation in the Balkans. A viable solution seems to be an impartial new name and equal rights for everyone.

Revision of the defense strategy 14 *By V. Admiral Gr. Demestichas*

After the provided briefing by the Office of the Minister of Defence on the recently revised defence strategy, we have got the need to present our reproves, so to pinpoint that any revision is not a text of literature, but a resolute facing of the potentiality of the likely opponent and the scrutinising elements of the operational environment. In our case, when the revision sounds good into the ears of the politicians and the parents of the compulsorily serving soldiers, this does not necessarily suit to the purposes and the mission of the armed forces. Common acceptance is that the concentrative control of all the operational details conceded to the chief of the joint staff is not effective. To keep watching on multifront generalised hostilities is, in fact, not feasible. In the nowadays military operations, where the situation is rapidly changing, the Commander-in-chief of the armed forces, first and

foremost must attend the process of evolving of the operations. Consequently he has to coordinate and reassign the forces in the operational theatre and finally to participate in diplomatic deliberations by bringing his proposals in accordance with the operational unrolling. The defence strategy revision must proceed with circumspect steps, without experimental arrangements, aiming to changes that can be promptly performed and to lead the country in a state of defence readiness.

Chino-russian summit20 *By General ret. D. Skarvelis*

(Excerpt)...And we come to the geopolitical resultant of the chino-russian approaching, for which we have to recall the ideals of Mac Kinder about Eurasia, as the "heartland". These ideals maintain their value through the ages, with the exception, that today the intrigue is global, not euro-centric, as it was in Mac Kinder's time. So the chino-russian approach drives us into a new Eurasia of exceptionally big dimensions and particularly computed by geopoliticians and geostrategists. Such a movement (chino-russian) undoubtedly affects the actions in the international chess board, under the term not to remain a mere prayer book, a wish. We mean this chino-russian influence to be an equilibrating factor and a restraining element to the uncontrollable behaviour of one or more exploiters in the international stage. In the international affairs, the existence of one and singular "pole of power", would positively function on our planet, only, if human virtue alone was to prevail over the economical interest.

The new law on the immigrants issue and the national security21 *By M. Gen. (Hellenic Police) P. Laggaris*

The changing of the policy on the immigrants issue opens new infiltrating arteries against national security.

